

RadJo-zef

Een tragikomedie in 6 bedrijven

Pierre Tahon

Opvoeringsrecht

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de auteur.

Dit werk mag slechts worden opgevoerd na voorafgaande overleg en schriftelijke toelating van de auteur (pierretahon@hotmail.com).

Inleiding

Verhaal

Op de lokale, katholieke radiozender “RadJo-zef” (uitgesproken als “Radio Jozef”) zenden ze voor de eerste maal een top 1000 uit gedurende de eindejaarsperiode.

Het verhaal volgt de voorzitter en 2 presentatrices van de radio gedurende deze top 1000. En dan geraakt uit het niets schokkend wereldnieuws bekend.

“Muziek is één van de krachtigste dingen in de wereld”, zei Lady Gaga. En dat is ook de kern van dit verhaal.

Tips

Het verhaal leent er zich toe om te personaliseren naar de gemeente waar het gespeeld wordt. Dit script is geschreven met als achtergrond de gemeente Kruisem (Oost-Vlaanderen).

Het is een uitdagend stuk wat betreft de geluidstechniek. In essentie wordt er een radio uitzending op het podium gebracht. Een sterke technische ploeg is daarom noodzakelijk.

De vermelde muziek in het script, is een suggestie van de auteur. Het staat een regisseur vrij eigen muziek te kiezen.

Personages

3 mannen en 4 vrouwen:

- Man 40 à 70 jaar (Voorzitter radio)
- Vrouw 30 à 50 jaar (Presentatrice Tamara)
- Vrouw 20 à 50 jaar (Presentatrice Madam Vitesse)
- Man 30 à 50 jaar (Technieker radio)
- Vrouw 20 à 70 jaar (Postbode)
- Man 30 à 70 jaar (Lokaal politicus)
- Vrouw 20 à 50 jaar (Lokale zangeres)

Namen van personages mogen gewijzigd worden, behalve de naam van Victor.

Voorzitter van de radio (81 replieken): rustige, oudere man. Hij is pastoor in de parochie waar de radio gevestigd is. Hij is als een herder die hoedt over zijn schapen.

Tamara (149 replieken): ad rem, heeft een vlotte babbel. Ze presenteert als vrijwilligster al vele jaren op haar geliefde radio. Ze gebruikt een mooie vlotte taal als ze presenteert.

Madam Vitesse (186 replieken): jonge vrouw. Ze is ad rem, heeft een vlotte babbel en is iets pittiger dan Tamara. Ze presenteert als vrijwilligster nog maar enkele weken op de radio en is soms té enthousiast. Plaagt graag Victor.

Techniker Victor (90 replieken): een introverte nerd. Hij heeft geen familie meer. Is de stille kracht op de radio die zorgt dat alles werkt.

Postbode Gerda (37 replieken): een sociale vrouw die heel graag roddelblaadjes leest. Eens ze het woord krijgt, is ze moeilijk te stoppen. Heeft een speciale band met Victor.

Lokaal politicus mr. Leemans (43 replieken): man van middelbare leeftijd. Komt arrogant over, als bemoeial en pietje precies. Maar hij heeft uiteindelijk het beste voor met zijn gemeente en zijn inwoners.

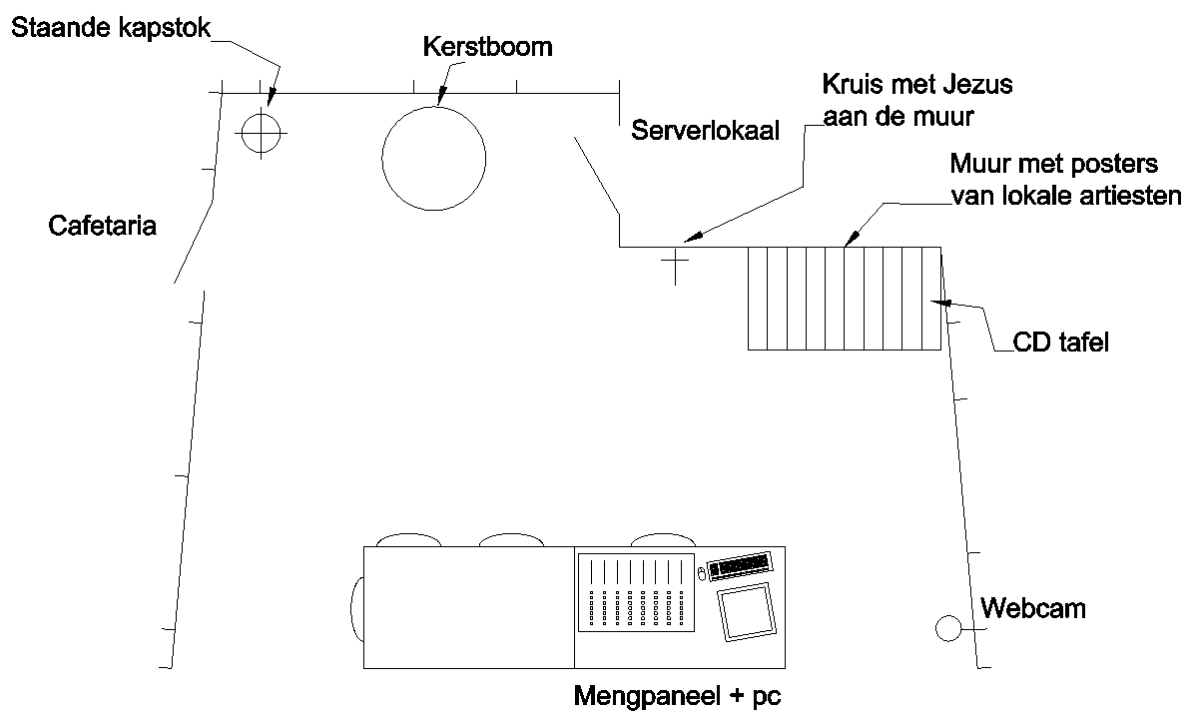
Lokale zangeres Kelly Verbier (36 replieken): BV zonder streken. Ad rem, heeft een vlotte babbel.

Decor

Tips:

Door de “radio studio” zo klein mogelijk te maken, benadruk je het gevoel van een gezellige radio.

Kantel het scherm van de PC zo plat mogelijk zodat die geen muur vormt tussen het publiek en het podium.

Vóór openen doek

Er speelt muziek, zogezegd van RadJo-zef, met tussendoor af en toe een jingle van de radio.

Aan de ingang van de zaal kunnen toeschouwers hun naam invullen op een formuliertje om zo mee te doen aan de wedstrijd van de top 1000. Ook tijdens de pauze krijgen ze daartoe de kans. Tijdens het tweede deel van de opvoering zal hieruit een winnaar getrokken worden.

Start top 1000 (Zaterdag 26/12, 10u)

(Het doek gaat langzaam open terwijl de voorzitter het nieuws afleest. We zien niet alleen de voorzitter die het nieuws presenteert, maar ook Tamara en Madam Vitesse die vol ongeduld achter hem staan. Vooraan de presentatietafel hangen 4 bladen papier (1 voor de duizendtallen, 1 voor honderdtallen, 1 voor tientallen en 1 voor de eenheden) die samen het cijfer "1000" vormen. Door deze bladen om te draaien, tellen we af en kan het publiek zien waar we in de top 1000 zitten)

(Telkens als er in het toneelstuk gepresenteerd wordt op de radio, zal er in een microfoon gesproken worden. Dit is dan hoorbaar door de boxen in de zaal. Als de personages onderling spreken, wordt de muziek gedimd zodat hun replieken hoorbaar zijn in de zaal zonder microfoon. Zorg er voor dat alle liedjes die in het stuk gebruikt worden, lang genoeg zijn. Dit kan bv. door op het einde van elk lied een lus te monteren. Op die manier zal er nooit een stilte zijn als onderlinge gesprekken langer duren dan de reguliere duur van een liedje. Presentaties door de micro kunnen in AN zijn, onderlinge conversaties in dialect)

Voorzitter: *(Na afspelen van het tijdsignaal van 10 uur en de nieuws-jingle)*

Vandaag begint "Leemans uit liefdadigheid". Dit is een privé project van de Kruisemse schepen mr. Leemans waarin hij in deze eindejaarsperiode verschillende activiteiten organiseert om de senioren dichter bij elkaar te brengen. De openingsactiviteit van "Leemans uit liefdadigheid" is "Start to tweet". Deze begint straks om 16 uur, in de zaal "De volkskring"¹. #vergeet uw gsm of tablét niet.

Parochiale activiteiten: vandaag zijn er geen activiteiten en geen diensten. Dit geeft jullie herder de kans om even op adem te komen na de druk bijgewoonde kerstvieringen.

En afsluiten doe ik met nieuws uit eigen huis: zo meteen start op RadJo-zef voor de eerste keer een top 1000. U heeft hier massaal voor gestemd, waarvoor dank. De

¹ Dit is een gekende zaal in Kruisem

presentatrices Tamara en Madam Vitesse zullen u tot oudejaarsavond 18u doorheen alle 1000 liedjes loodsen. Voor dit groots gebeuren hebben we uitzonderlijk een webcam geïnstalleerd. Alles is daardoor live te volgen via onze website. (*Gericht naar de webcam maakt de voorzitter een kruisteken en een nederige buiging*) #hoeveel zotter kan het worden. (*We horen de afsluit-jingle van het nieuws, gevolgd door een reclame boodschap*)

Tamara: Chique gedaan met uw hashtags. Precies ook al een “Start to tweet” gevolgd.

Voorzitter: (*Fier*) We moeten de jonge schaapjes in onze parochie ook proberen aan te spreken. Ok, dames, we hebben er allemaal lang naar uitgekeken, het is nu zover. De komende 6 dagen worden ongetwijfeld een rollercoaster. Geniet ervan, amuseer jullie, maar hou het wel deftig. (*Ze leggen alle drie de handen op elkaar zoals een sportteam*) Radio!

Tamara en Madam Vitesse: Jozef!

Voorzitter: Succes.

(*Madam Vitesse neemt plaats achter de microfoon. Ze doet met veel zwier haar koptelefoon op en begint aan knopjes te prutsen. Na de reclame boodschap en een jingle van de top 1000 begint ze te presenteren*)

Madam Vitesse: Goeiemorgen beste luisteraars. Staat u ook te popelen om aan de heilige, sacrale top 1000 te beginnen? (*Ze duwt een knop in en we horen een juich-jingle*) Gaat u de komende 6 dagen ook gekluisterd zijn aan uw radiotoestel? (*Ze duwt een knop in en we horen opnieuw een juich-jingle*) Of wilt u liever de uitzending van onze middernachtmis opnieuw horen? (*Ze duwt een knop in en we horen een awoe-jingle*) Dat is duidelijk! (*Ze duwt een knop in en we horen stil de intro van “Urbanus – Bakske vol met stro”²*) Laten we er geen gras over groeien, laten we de koe bij de

² Om het als een vlotte radio uitzending te laten overkomen, kan - waar mogelijk in dit toneelstuk - gepresenteerd worden tijdens de intro van een nummer. Ideaal komt het einde van de presentatie uit met het begin van de zang in het lied.

horens vatten, laten we het ijzer smeden nu het eindelijk warm is, hier is de opener van de lijst! En het gaat dan nog over onze geliefde “Jezúús”. (*Madam Vitesse doet haar koptelefoon af*)

Voorzitter: Rustig, rustig. Ge gaat toch een beetje moeten kalmeren. Ik snap dat gij ook onze jonge schaapjes wilt aanspreken, maar zo gaan we de oude weggagen. Adem eens goed in en uit. (*Hij zwaait naar haar hoofd met een blad papier om af te koelen*) Kalm, rustig. En het is niet “Jezúús”, maar “Jeshush”, met een zachte, respectvolle “shush” op het einde. Probeer eens. “Jeshush”.

Madam Vitesse: (*Met veel moeite probeert ze het goed uit te spreken*) “Jeshúúsh”. “Jeshúúsh”.

Voorzitter: “Jeshush”. Ge moet het liefdevol uitspreken. ’t Gaat hier over de zoon van God he. Ik ga u anders een paar dictielessen cadeau doen voor uw nieuwjaar. En die geluidjes mogen ook wat minder zijn.

Madam Vitesse: Ik kan hier precies niets goed doen.

Voorzitter: Allé kom, dat is ook niet waar. Ik ben echt heel blij met uw enthousiasme, maar we zijn en blijven een katholieke zender. We moeten er ons ook een beetje naar gedragen he, zelfs al doen we zoiets hip als een top 1000. (*Met een knipoog*)

Madam Vitesse: #ik voel geen hinder, voor een beetje minder.

(*De techniker Victor komt binnen. Hij doet zijn jas uit en heeft een stijlvol kledingstuk of accessoire aan. Iedereen begroet hem*)

Madam Vitesse: (*Wrijft over zijn hoofd*) Ah dag Victor. (*Plagend, terwijl ze kijkt naar zijn kledij of een arm/halsband*) Maken ze dat ook voor mannen?

Victor: (*Plagend, terwijl hij kijkt naar de hippe kleren van Madam Vitesse die lijken op een pyjama*) En gij hebt nog uw pyjama aan?

Tamara: (*Verschiet van de ad rem reactie van Victor die normaal altijd wat stil is*) Ola Victor, touché! Hij doet zijn mond niet veel open, maar als hij iets zegt...

Victor: *(Begint op de computer te tokkelen)* Hebt ge al de nieuwe jingles gezien die ik geïnstalleerd heb? Ze staan hier. Ik dacht dat ze wel zouden passen om in de top 1000 af te spelen.

Madam Vitesse: ‘k Heb ze daarjuist al eens losgelaten op de radio. *(Plagend)* De voorzitter is er ook heel blij mee.

Tamara: Voorzitter, kunnen we geen betere prijs vinden voor onze top 1000 wedstrijd? Wie gaat er nu blij zijn met een set kaarsen?

Voorzitter: ‘t Zijn er wel 10 he. Én gewijd.

Tamara: Mag dat niet wat spectaculairder zijn? Iets waar de mensen ontgoocheld van zijn als ze het niet winnen?

Voorzitter: Waaraan had ge gedacht?

Tamara: ‘k Weet niet. Een bon om een keer goed te gaan eten bij Benoit Dewitte³ of zo?

Madam Vitesse: Die prijs zou ik wel willen!

Victor: ‘k Heb daar eens een verjaardag gevierd. ‘t Is daar wel de moeite.

Voorzitter: *(Zucht en schudt het hoofd)* Er moet toch een katholiek tintje aan zijn.

Tamara: Ge kunt dienen bon in een gewijde envelop steken? *(Madam Vitesse moet ermee lachen)*

Voorzitter: We gaan het bij die kaarsen houden. Maar ‘k wil er nog iets bijdoen: een jaarabonnement op Kerk & Leven. Dat gaat zeker gewild zijn.

Gerda: *(Komt door de deur piepen en doet oortjes uit)* Is er geen belet?

Voorzitter: Ah Gerda. Kom binnen. We zijn niet “on air”.

³ Een sterrenrestaurant in Kruisem.

Gerda: 'k Heb kerstkaartjes mee. En een fanbrief voor Madam Vitesse. 'k Zou dat ook wel eens willen krijgen. (*Ruikt aan de brief alvorens ze hem overhandigt aan Madam Vitesse*) Geparfumeerd, volgens mij een Channel n° 5.

Madam Vitesse: Merci.

Gerda: (*Tegen Victor*) En hoe is het met Victor. Gezellige kerst gehad gisteren?

Victor: 't Zelfde gelijk elk jaar: de voorzitter veel geholpen met de kerstvieringen.

Gerda: Gij zijt een goeie gast.

Madam Vitesse: Zeg Gerda, stel dat ge meedoet aan een wedstrijd en ge wint daar kaarsen mee, zoudt ge blij zijn?

Gerda: (*Al lachend*) 'k Zou nogal rap vragen of ik het kan inruilen voor iets anders.

Madam Vitesse: Voor onze wedstrijd met de top 1000 wil de voorzitter kaarsen geven als hoofdprijs.

Gerda: (*Is gegeneerd, tegen de voorzitter*) Ja sorry, 'k heb al zoveel kaarsen in huis. Ik krijg dat niet rap genoeg opgebrand. Kunt ge anders geen waardebon doen voor bij Bouwmaterialen Vanheuerswyn⁴? Dat zou pas nuttig zijn. 'k Wil eindelijk mijn oprit aanleggen. 't Is te zeggen, mijn gebuur gaat dat doen. 'k Heb ooit een keer een week op zijn hond gepast als hij op reis was en nu gaat hij mij helpen. Dat is echt een handige Harry. Ja serieus, als ik een stielman moet laten komen, dat zou mij stukken van mensen kosten. 'k Had zo eens een probleem met een waterkraan...

Voorzitter: (*Onderbreekt Gerda*) Awel, we zullen overleggen of we voor een bon van Vanheuerswyn gaan.

Madam Vitesse: Merci om mijn fanbrief te brengen he.

⁴ Gekende zaak in Kruisem

Gerda: (*Beseft dat ze door moet gaan*) Euh ja. Succes met de top 1000. (*Toont haar oortjes*) Ik ga van 's morgens tot 's avonds luisteren. Ik heb op Dana Winner gestemd, met "Avé Maria". Ben echt benieuwd hoe hoog dat ze gaat staan. Allé, tot morgen.

Iedereen: Dag Gerda. (*Gerda doet haar oortjes in en gaat af*)

Voorzitter: We gaan het bij die kaarsen houden. En dat abonnement op Kerk & Leven.

Madam Vitesse: Ge hebt nu toch zelf gehoord dat de doorsnee luisteraar dat geen goed cadeau vindt.

Voorzitter: Kijk, 't is beslist en ...

Madam Vitesse: (*Zet vlug koptelefoon op en wijst naar de microfoon*) Shhhht, ik ga... Dit was nummer 1000: Urbanus met "Bakske vol met stro". (*Ze draait de cijfer-bladen om en we zien "999"*) En zo zijn we begonnen aan een lange aftelling, tot de nummer 1 op oudejaarsavond. Dat wordt likkebaarden. (*Victor gaat in zijn serverlokaal*) Ik wil trouwens uitdrukkelijk vermelden dat ik het een eer vind om de lijst mee te mogen presenteren. Meer zelfs: dat ik ze mag ópenen. Uiteindelijk zit ik nog maar een maand bij RadJo-zef. (*Ze klopt met haar rechtervuist 2 maal op haar hart en wijst naar de voorzitter*) Bedankt daarvoor, voorzitter. (*Start de applaus-jingle, maar stopt die snel als ze de nerveuze reactie van de voorzitter ziet*) Ik wil jullie, beste luisteraars, ook enthousiast maken voor onze wedstrijd die bij de top 1000 hoort. Meedoen is heel eenvoudig: een briefje sturen naar de radio met uw gegevens op. Geen wedstrijdvraag of zo, iedereen maakt evenveel kans op de fantastische hoofdprijs die we op oudejaar gaan weggeven aan 1 van jullie (*Wijst expliciet naar de zaal*). We zijn er enkel nog niet uit wat die prijs gaat zijn want er is massaal veel protest bij onze huidige suggestie van 10 kaarsen. Jawel, u hoort het goed: een hoofdprijs bestaande uit 10 kaarsen.

Voorzitter: (*Nerveus*) En een jaarabonnement!

Madam Vitesse: En een jaarabonnement op Kerk & Leven. Als er iemand een voorstel heeft voor een betere prijs... *(We horen een sms-signaal, afkomstig van de gsm van Tamara. Zij toont het bericht aan Madam Vitesse)* Ah, er stromen al reacties binnen, zoals "Een citytrip naar Jeruzalem". Ola, dat is nu eens een goed voorstel. Wie wil er dat niet winnen? *(Ze begint op haar computer te tokkelen)* Ik vind er hier vanaf 300 euro. *(Kijkt naar de voorzitter)* Toe voorzitter, dat is een supermooie prijs, met een katholiek tintje. *(De voorzitter stemt aarzelend toe)* Het is goedgekeurd dames en heren, we geven een citytrip naar Jeruzalem weg! *(Met knipoog naar de voorzitter)* #de voorzitter rocks. *(Ze duwt een knop in en we horen een juich-jingle, dat overgaat in "Cher – Believe")*

Voorzitter: *(Schudt het hoofd, terwijl hij af gaat naar de cafetaria)* Dat schaapje ga ik nooit kunnen temmen.

Tamara: *(Tegen Madam Vitesse)* Wanneer zoudt gij allemaal willen presenteren? *(Victor komt weer uit het serverlokaal)*

Madam Vitesse: Moest gij vandaag willen overnemen na de middag, rond 2 uur. Morgen wil ik dan liever de namiddag doen. 'k Zou in de voormiddag nog cadeautjes moeten kopen.

Tamara: Ja, dat is goed. Voor mij past bijna alles. 'k Moet gewoon zien dat ik hier niet alle dagen zit van 's morgens tot 's avonds. Nico heeft ook een week congé en 'k wil met hem ook een paar dingen doen.

Madam Vitesse: Ge moet eens naar de kerstmarkt gaan in Gent⁵. 'k Heb gehoord dat het er echt gezellig is.

Victor: Ik ben er al geweest. Er staan veel lekkere foodtrucks.

Madam Vitesse: *(Doet al plagend haar fanbrief open)* Ah, met uw lief geweest?

Victor: Maar nee, gewoon met een kameraad. Iemand die ik al ken van op school.

⁵ Grootste stad nabij Kruisem.

Madam Vitesse: 't Is om te lachen he. (*Madam Vitesse port Victor wat in zijn zij. Hij heeft er kietels en duwt haar weg. Ze heeft nu de brief uit de envelop gehaald en begint hem te lezen*)

Tamara: (*Tegen Madam Vitesse, maar die is meer aan het lezen dan aan het luisteren*) En dinsdag vanaf de late namiddag kan ik ook niet presenteren. Nico wil graag eens naar de cross in Diegem gaan kijken. We gaan met een hele bende.

Madam Vitesse: Zo wijs, 't is van iemand uit het rusthuis. Gaston. (*Tamara wil meekijken wat er in de brief staat, maar Madam Vitesse trekt de brief weg*) Dat is wel privé he. (*Leest verder*) Amai, wel mooie woorden van Gaston. (*Richt zich nu naar de webcam*) I (*Wijst naar zichzelf*) love (*Maakt een hartje met haar twee handen*) you (*Wijst naar de webcam*) too (*Toont twee vingers naar de webcam*), Gas- (*Doet met haar handen vluchtig gas na*) -ton (*Beeldt een grote ton uit door met haar armen en cirkel voor zich te maken*).

Tamara: 'k Zat nog aan iets te peinzen: zouden we niet wat mensen kunnen uitnodigen tijdens de top 1000. Dat gaat wat extra sfeer brengen. Kennen jullie niemand die een tof verhaal heeft?

Madam Vitesse: Ik heb nog met Kelly in de klas gezeten, de die van The Voice.

Victor: Die is van hier zeker?

Madam Vitesse: Ja. 'k Zal haar eens vragen of ze wil komen. Dat is nog een plezante madam.

Tamara: De voorzitter heeft mij eigenlijk ook gevraagd of we mr. Leemans eens kunnen laten komen om over zijn project te praten.

Victor: (*Met binnenpretje*) Dat is altijd speciale radio.

Madam Vitesse: Waarom misschien?

Tamara: Hij was hier ooit eens voor een interview bij broeder Eugène. Dat was precies water en vuur. Ze zaten elkaar uiteindelijk live op de radio uit te schelden.

Diene Leemans is niet de gemakkelijkste. Al was broeder Eugène ook een “pièce unique”.

Madam Vitesse: Ge moogt gij hem dan interviewen.

Tamara: 't Zou anders een schone doop zijn voor u.

Victor: *(Pakt een klein voorwerp van de tafel en doet het in een hand achter zijn rug)*

Wie mijn lege hand kan raden, moet mr. Leemans niet interviewen.

Madam Vitesse: Ik zeg dat rechts leeg is.

Tamara: Ok. Ik dan links.

Madam Vitesse: *(Victor toont zijn rechterhand waarin het voorwerp zit. Madam Vitesse geeft hem een plaagstoot)* Ja bedankt!

Tamara: *(Al lachend)* 't Zal een leerrijke ervaring zijn.

Madam Vitesse: *(Richting Victor)* En wil mijnheer niet eens presenteren?

Victor: Nee nee, laat maar.

Madam Vitesse: Durft ge niet misschien?

Victor: Ik vraag u toch ook niet om de servers te onderhouden?

Tamara: Goed gezegd Victor.

Madam Vitesse: Bon, effekes het volgende nummer aankondigen. *(Ze zet haar koptelefoon op)* Ik weet niet hoe Cher later zal herinnerd worden: als zangeres of als vrouw die haar lichaam schonk aan de wereld van de plastische chirurgie om er onverdroten op te experimenteren. Dit was ze met “Believe” op nummer “999”. Er zit iemand naast mij die popelt om ook iets op de radio te zeggen. Victor, kom gerust wat dichters. *(Victor schrikt en doet teken van niet)* Oei, hij lijkt eensklaps toch wat aanmoedigen nodig te hebben. Dames en heren, geef hem alvast een applaus *(Madam Vitesse duwt een knop in en we horen de applaus-jingle. Ze pusht hem om dichters te komen)* Ah, hier is hij, Victor, het technisch genie van RadJo-zef.

Victor: *(Hij pakt de tweede micro vast, maar we horen hem niet door de boxen)* Dag. En voor iedereen een zalige kerst.

Madam Vitesse: Oei. *(Ze prutst wat aan het mengpaneel)* Zeg nog eens iets.

Victor: Test, test. *(We horen nog steeds niets door de boxen)*

Madam Vitesse: Ja lap, die microfoon is kapot. Ge gaat in mijn micro moeten spreken. Kom maar een beetje dichterbij mij, Victor.

Victor: *(Komt dichterbij Madam Vitesse)* Euh, ja, hallo dus. Ik was aan het zeggen: voor iedereen een zalige kerst.

Madam Vitesse: Ola, goed opgevoed precies. Sorry Victor, maar ik ga u huiswerk moeten meegeven: die tweede microfoon is dus kapot.

Victor: 'k Zal er straks eens naar kijken.

Madam Vitesse: Als top-technieker zal je dat wel rap terug aan de praat krijgen. Trouwens, voor de top 1000 heb jij ook uw werk gehad.

Victor: Euh ja, toch wel. We hadden niet alle liedjes waarop gestemd geweest is. 'k Heb de ontbrekende allemaal toegevoegd aan onze muziekbibliotheek.

Madam Vitesse: Allé, ge hebt veel gedownload van Youtube de laatste dagen?

Victor: Pas op, sommige nummers waren echt moeilijk te vinden. Daarnet was Gerda de facteur, allé "facteuze", hier nog in de studio en ze zei dat ze op "Avé Maria" van Dana Winner had gestemd. Awel, dat was één van de nummers die een serieuze uitdaging was. Begin er maar eens aan om dat te vinden. *(Glundert)* Maar 't is mij gelukt. Een live-versie dan nog wel.

Madam Vitesse: *(Ze tokkelt op de computer)* 'k Zie ons Danaatje hier inderdaad staan in onze muziekbibliotheek. Moet je dat horen! *(Ze laat de eerste zinnen uit het liedje horen. Zie <https://www.youtube.com/watch?v=1ZS1q186qXY>)* Zeemzoete klanken, effenaf. Gerda, ik weet dat je momenteel aan het luisteren bent: topschijf! Maar we

verklappen nog niet waar ze juist staat in onze lijst. En dan zijn er nog de overheerlijke jingles. *(Ze duwt een knop in en we horen weer de applaus-jingle)*

Victor: Bedankt. Ja, ik dacht dat dat extra sfeer kon brengen.

Madam Vitesse: Missie geslaagd, jongeman. Of wat dachten jullie van deze jingle, beste luisteraars. *(Ze duwt een knop in en we horen het zinnetje "Max, ik ben gewoon de max" uit "Jacques Vermeire – Max". Terwijl we dat horen, wijst Madam Vitesse met haar twee wijsvingers naar zichzelf en kijkt ze naar de webcam)* Of deze voor als we een uitzending beginnen. *(Ze duwt een knop in en we horen het zinnetje "Wij gaan beginnen" uit "Samson & Gert – Wij gaan beginnen")* Of als een uitzending gedaan is. *(Ze duwt een knop in en we horen het zinnetje "De show is afgelopen, de klus is hier geklaard" uit "Urbanus – Ge moogt naar huis gaan")* En zo gaan we ons hier nog 6 dagen amuseren. *(Ze duwt een knop in en we horen de intro van "Air – Sexy boy")* We zijn al aangekomen aan nr 998 in de lijst, zotjes. En wat een toeval, het is Victor zijn lijslied. Dit is Air met "Sexy boy". *(Ze duwt een knop in en we horen nu vrij luid "Air – Sexy boy". Ze draait ook het cijfer vóór haar tafel naar "998". Victor draait eens met zijn ogen. De muziek blijft afspelen tijdens de black-out)*

Black-out

Schokkend wereldnieuws en komst lokaal politicus (Zondag 27/12, 15u)

(Op het blad voor de presentatietafel staat "781". We zien de voorzitter achter de microfoon zitten. Naast hem aan tafel zitten Victor en Madam Vitesse. Iedereen kijkt wezenloos voor zich uit. Tamara, met haar jas nog aan, komt binnen terwijl de voorzitter het nieuws voorleest. Ze is zichtbaar geëmotioneerd en zet zich naast Madam Vitesse)

Voorzitter: *(Na afspelen van het tijdsignaal van 15 uur en de nieuws-jingle. Leest het af met een krop in de keel)* Onthutsend wereldnieuws werd een uur geleden bekend gemaakt: een grote asteroïde heeft een reële kans om in te slaan op aarde binnen 3 dagen, dus op woensdag 30 december. Het object werd voorheen nooit opgemerkt door de ruimtevaartorganisaties. Momenteel worden alle nodige waarnemingen en berekeningen gedaan om in te schatten hoe ernstig het gesteld is met de situatie. Maar bij een inslag, zullen de gevolgen... *(Hij is te geëmotioneerd om nog verder te lezen. De anderen kijken naar elkaar. Tamara is al heel de tijd zeer geëmotioneerd en maakt duidelijk dat ook zij niet kan lezen. Madam Vitesse neemt dan maar over, al gaat het bij haar ook niet vlot om te lezen)*

Madam Vitesse: Excuseer, dames en heren. We zijn hier allemaal overdonderd. *(Leest)* Bij een inslag, zullen de gevolgen catastrofaal zijn. Zodra er meer details bekend zijn, hoort u het ook bij ons. Moge god... *(Is nu ook te geëmotioneerd om nog verder te lezen. Victor neemt nu over en leest als een robot. Hij lijkt in trance)*

Victor: Moge God ons bijstaan. *(De voorzitter maakt een kruisteken)* Parochiale activiteiten: voorlopig gaat het kerkleven gewoon door. Deze namiddag om 17u gaat de geplande "warme soep actie" nog steeds door in de parochiezaal. Wie na het horen van dit schokkend nieuws nood heeft aan steun, kan hiervoor terecht op deze activiteit.

(We horen de afsluit-jingle van het nieuws, gevolgd door een reclame boodschap)

Madam Vitesse: *(Tegen Victor)* Zet het volgende nummer maar op automatic. *(Victor tikt iets in op de computer. Na de reclame horen we zachtjes op de achtergrond “Billie Myers – Kiss the rain”)* *(Tegen Tamara)* Ik heb een paniekaanval gekregen als ik het nieuws hoorde.

Tamara: Stel u voor dat dat hier binnen 3 dagen allemaal gedaan is. Gewoon geen leven meer op aarde. Dat kan toch niet?!

Voorzitter: *(Veegt zijn tranen weg en probeert zijn ernst terug te vinden)* Tamara, ook jij bedankt om zo snel naar de studio te komen. De reden dat ik iedereen heb gevraagd om naar hier te komen, is dat ik wil weten wat we de komende dagen gaan doen op RadJo-zef: presenteren we de top verder of niet? Wat is jullie mening?

Madam Vitesse: Wie had er ooit gedacht dat we ons die vraag gingen moeten stellen: willen we in mogelijks de laatste dagen van ons leven nog radio maken of niet?

Tamara: Wat voor zin heeft het allemaal nog?

Madam Vitesse: *(Luid en lang)* AAAAAARRGGGGGGG! *(Iedereen verschiet ervan. De voorzitter springt onmiddellijk recht, neemt het kruisbeeld en houdt het voor Madam Vitesse)* Ja sorry, 't moest er even uit.

Voorzitter: 'k Dacht dat ge bezeten was door de duivel. *(Hangt het kruisbeeld terug)* Kijk, ik wil jullie niet onder druk zetten, maar het zou goed zijn zo snel mogelijk te weten wat we gaan doen. Als ge mij vraagt wat voor zin het allemaal heeft: wel, ik heb altijd veel voldoening gehaald uit mijn inzet voor de gemeenschap en te proberen iets goeds te doen. Ik denk dat RadJo-zef daar het perfecte voorbeeld van is. Ik ben ervan overtuigd dat we met onze radio een heel grote steun kunnen zijn voor veel mensen de komende dagen. De goeie muziek die we in onze top 1000 aan het draaien zijn, zal alle luisteraars deugd doen. Ik heb er dus alleszins geen probleem mee om mij te blijven inzetten voor RadJo-zef. Maar ik heb ook geen partner of zo. Misschien willen jullie liever bij familie of vrienden zijn.

Madam Vitesse: Misschien dat ik ook wel liever hier nog langskom, dan thuis hele dagen de muren op te lopen.

Tamara: (*Zucht eens diep*) Ik weet het niet. (*Na wat aarzeling*) Ja, 'k heb misschien ook wel goesting om nog wat te presenteren op de radio om mijn gedachten te kunnen verzetten. Wat een nieuws, jongens toch. Ik ga straks eens overleggen met Nico. (*Aan de voorzitter*) Ik laat u nog iets weten. Alleen voor woensdag zelf zie ik het zeker niet meer zitten. 't Is dan dat ie kan inslaan he?

Voorzitter: (*Kinkt*) Ja.

Madam Vitesse: Ja, woensdag voor mij liever ook niet meer.

Voorzitter: (*Tegen Madam Vitesse*) Hebt gij eigenlijk een vriend? Of vriendin?

Madam Vitesse: Nee, nee. Ik woon nog thuis. 'k Denk dat mijn ouders graag gaan hebben dat ik woensdag bij hen ben. En ik wil dat eigenlijk zelf ook wel.

Voorzitter: Ik kan dan woensdag de presentatie voor mijn rekening nemen. Heel de dag als God een beetje genade heeft... Anders tot het moment des oordeels. (*Huiverend van het idee*) Pfff... En gij Victor, ge zijt zo stil?

Victor: Ge kunt toch alleen maar stil worden van zo'n nieuws?! (*Vermant zich*) Ge kunt op mij rekenen! Ik ga hier de boel draaiende houden tot de laatste seconde.

Madam Vitesse: (*Tegen Victor*) Wilt gij niet bij iemand zijn woensdag?

Victor: Ik heb niet zoveel familie meer. Ik vind het echt niet erg om hier tussen mijn computers en servers te zijn.

Voorzitter: Awel, ik vind dat moedig van iedereen om zich zo te blijven inzetten voor de parochie. Ik ben er zeker van dat veel mensen naar ons gaan luisteren de komende dagen.

Tamara: Weet ge waar ik nu plots schrik van krijg? Van chaos en geweld. De mensen hebben plots niets meer te verliezen.

Victor: (*Stilletjes*) Ik had altijd gedacht dat de mensheid zichzelf ging vernietigen, met het klimaat of zo.

Madam Vitesse: Daar zegt ge zoiets. ‘k Heb speciaal geen vliegtuig meer genomen de laatste twee jaar, tegen de opwarming van de aarde. Allemaal voor niets.

Tamara: En onze prijs: zouden we dat niet beter vroeger weggeven dan oudejaar? Als het hier effectief gedaan is, heeft er niemand nog iets aan.

Madam Vitesse: En dan ook iets anders dan een citytrip.

Victor: Presenteren jullie anders sámen op dinsdagavond, jullie laatste keer. En geef dan samen die prijs weg. Iets simpel waar de winnaar nog iets aan heeft. Een doos pralinen of zo.

Voorzitter: (*Iedereen stemt in*) Dat is nog een gedacht! Ik kan aan de Chocolate Art⁶ vragen of ze een grote doos willen sponsoren aan RadJo-zef.

Madam Vitesse: Alright. (*Aan Tamara*) Ge ziet ‘t toch zitten om samen te presenteren?

Tamara: (*Eerst fleurt ze op*) Tuurlijk, dat gaat plezant zijn. (*Beseft dan opnieuw de realiteit*) Alhoewel, ‘t moet misschien niet te rap dinsdag zijn.

Victor: ‘k Zit met iets onnozels waar ik nu aan peins. Ik heb al een tijdje een liedje in mijn hoofd maar ik weet niet van wie het is of wat de titel is. Ik zou het nu eigenlijk wel nog willen weten vóór dat dat hier mogelijks... Het gaat ongeveer gelijk: “Tie-tie-tie tie-tie-tietieeee”. Weet er niemand van jullie wat dat zou zijn? En ‘t begint met een opvallende akoestische gitaar.

Tamara: Dat kunnen duizenden liedjes zijn. Doe nog eens.

Victor: ‘t Begint ongeveer zo (*Probeert het geluid van een akoestische gitaar na te doen*). En daarna gaat het gelijk: “Tie-tie-tie tie-tie-tietieeee”.

⁶ Een gekende chocolatier in Kruisem

Madam Vitesse: Ja jongens, het is nog makkelijker om een giraf de limbo te laten dansen dan om dat te vinden.

Tamara: Ik ben er mee weg, met Nico naar de kerstmarkt. 'k Ben benieuwd wat voor sfeer er daar gaat zijn. (*Richting Madam Vitesse, cynisch*) Veel plezier met mr. Leemans.

Madam Vitesse: Zwijg er mij van. 'k Zag er al echt tegenop en mijn kop staat er nu nog minder naar. (*Tegen de voorzitter*) Het schijnt dat het zo een arrogante mens is? (*Tamara gaat af*)

Voorzitter: Allé, zo spreekt ge niet over uw medemens. Ie komt soms wat kort over, maar hij bedoelt het wel goed. Zijn liefdadigheidsproject is echt een mooi initiatief. En hij zorgt ervoor dat RadJo-zef subsidies krijgt van de gemeente. Hang er niet te veel de zot mee uit.

Madam Vitesse: Hij komt toch nog?

Voorzitter: Ja, ja. Hij heeft mij daarnet nog een bericht gestuurd.

Victor: (*Tegen Madam Vitesse*) 't Is juist: die tweede micro heb ik niet meer kunnen herstellen. Ge gaat dus met twee in één microfoon moeten spreken.

Madam Vitesse: Dat ook nog. Straks moet ie nog op mijn schoot zitten. En gaat ge nog een nieuwe kopen of niet?

Victor: 'k Had gisteren avond al een nieuwe besteld online. Het nieuws van die asteroïde was nog niet gekend he. We zullen zien wanneer die toekomt. Als het nog geleverd wordt...

Madam Vitesse: Ja, inderdaad. Wat een toestanden. (*Zet haar koptelefoon op*) U hoorde "Billie Myers" met "Kiss the rain" op nummer 781. (*Ze duwt op een knopje en we horen de intro van "Gerry Rafferty – Right down the line"*) U moet waarschijnlijk ook nog bekomen van het absurde nieuws. Ook wij hier op RadJo-zef. We hadden trouwens zonet een vergadering over wat we de komende dagen gaan doen. En... (*Ze*

duwt een knop in en we horen kort de opzweepende muziek van “The Rock – Theme song”, bv. <https://www.youtube.com/watch?v=u6bTGzXREzQ> vanaf 1’28”) wij presenteren gewoon door, tot de laatste snik. Ons gaan ze nooit klein krijgen, alleen maar groot! Ik verwacht hier op elke moment in de studio mr. Leemans, politieker in Kruisem, die komt vertellen over zijn liefdadigheidsproject dat momenteel aan de gang is. Maar eerst deze heerlijke plaat op nummer 780: “Gerry Rafferty” met “Right down the line”. (Ze zet de muziek luider en draait het cijfer vóór haar tafel om. Ze houdt haar koptelefoon nog even op om te luisteren naar de eerste gezongen zinnen, tot mr. Leemans binnenkomt. Ze zet haar koptelefoon af en zet de muziek wat stiller. Hij begroet iedereen en hangt zijn jas aan de kapstok)

Mr. Leemans: *(Informeel, tegen de voorzitter)* Hoe is het hier? Ik hoor dat jullie zullen blijven presenteren? Goeie beslissing!

Voorzitter: Ik was ook blij dat iedereen het nog ziet zitten. Het is volgens mij één van de beste manieren om de tijd te vullen: u nuttig inzetten voor de gemeenschap. Maar ik moet het u niet uitleggen, met uw liefdadigheidsproject.

Mr. Leemans: Het geeft mij inderdaad ook veel voldoening. Ik hoorde op radio 1 dat er veel evenementen afgelast worden. Maar ik sta erop dat al mijn activiteiten blijven doorgaan. Hoe meer het leven zijn normale gang gaat, hoe minder kans op massahysterie. Gaat gij nog speciale misvieringen doen?

Voorzitter: Ik heb al zitten peinzen om dinsdagavond nog een extra viering te doen. Ik vermoed dat veel mensen geïnteresseerd zullen zijn. *(Doet een handgebaar naar boven)* In tijden van crisis zoeken veel mensen steun bij God. De directie van het rusthuis belde mij daarnet ook, om nog eens langs te komen. Er zouden al een aantal bewoners gevraagd hebben om nog eens te biechten. Het is echt niet te vatten he.

Mr. Leemans: Zeg wel, van een “reality check” gesproken. *(Zucht eens diep)* Bon, ik mag mij daar zetten? *(Gaat richting de stoel naast Madam Vitesse en zet zich. De voorzitter gaat af richting cafetaria. Victor gaat in het serverlokaal. Vanaf nu is mr. Leemans veel zakelijker en ernstiger)*

Madam Vitesse: Goeiemiddag. *(Ze pakt een tweede koptelefoon die op de presentatietafel ligt)* Wilt ge subiet een koptelefoon opzetten?

Mr. Leemans: Waar is dat goed voor?

Madam Vitesse: Gewoon, ge zijt dan precies minder afgeleid of zo.

Mr. Leemans: Nee nee, laat maar zo. Kan ik hier een koffie krijgen?

Madam Vitesse: Euh ja. Zwart?

Mr. Leemans: *(Droog cynisch)* Nee, roze.

Madam Vitesse: *(Verbaasd. Staat op en gaat naar de deur van het serverlokaal dat nog openstaat. Tegen Victor)* Kunt ge een koffie brengen. En 't mag gene roze zijn peins ik. *(Victor gaat af. Madam Vitesse zet zich terug)* Na dit liedje gaan we eraan beginnen. Ge gaat ook in mijn micro moeten spreken want onze tweede is kapot. Ik zal u dus vragen stellen over uw project. 'k Denk dat het een goeie 5 minuten zal duren.

Mr. Leemans: Doe het maar wat vooruitgaan. Ik heb niet veel tijd. *(Victor komt terug op met een kopje koffie. Terwijl mr. Leemans zich wegdraait van Madam Vitesse om de koffie van Victor aan te nemen, doet Madam Vitesse een gebaar naar de webcam dat mr. Leemans zaagt)*

Madam Vitesse: Ik ga misschien ook kort iets vragen over hoe de "gemeentepolitiek" het nieuws van de mogelijke inslag onthaald heeft.

Mr. Leemans: Nee nee, geen vragen daarover. Enkel over mijn project.

Madam Vitesse: Maar dat is toch iets dat de mensen gaan willen weten? Als dát nu niet relevant is.

Mr. Leemans: Ik heb er geen tijd voor. Wat kan ik er trouwens over zeggen?

Madam Vitesse: *(Staat op en gaat richting het serverlokaal. Eerst vrij luid)* Victor, ik heb nog een vraagje. *(Victor verschijnt aan de deur. Hij kijkt wezenloos voor zich uit)*

maar probeert zijn emoties te verbergen. Vanaf nu spreekt Madam Vitesse stiller zodat mr. Leemans het zagezegd niet meer hoort)

Victor: Ja, wat is er?

Madam Vitesse: Nee, niets. Ik kan gewoon niet meer naast dienen aap zitten.

Victor: Houdt u een beetje in subiet. Ik zie het aan uw ogen dat ge goesting hebt om er hem eens goed door te sleuren.

Madam Vitesse: Ik heb trouwens misschien een idee welk liedje dat gij zoekt met uwe "Tietietieeee". Ik ga het u eens laten horen. *(Ze gaan alle twee naar de presentatietafel en Madam Vitesse duwt mr. Leemans wat opzij zodat Victor plaats heeft. Madam Vitesse tokkelt wat op de computer en duwt een knopje in zodat we de radio niet meer horen, maar de voorbeluistering)* Zou het kunnen dat het dit liedje is? *(We horen "Thor – Een tocht door het donker")*

Victor: *(Na de eerste gezongen zinnen)* Nee nee, dat is het zeker niet. Allé, hoe komt ge daar nu bij?

Madam Vitesse: *(Ze spoelt door tot net vóór het refrein met "Tietietie")* Ah hier, al diene "Tietietiee".

Victor: *(Moet erom lachen)* Hoe oud is dat al niet?

Madam Vitesse: *(Kijkt op het computerscherm)* Van 2006 blijkbaar. En dat ventje die dat zong was Thor.

Victor: 't Is juist. Thor. Die gast kan dat onmogelijk nog zingen nu, of 't zou met een zware basstem zijn. *(Beide zingen het refrein met een zware stem en krijgen er de slappe lach van. Mr. Leemans komt er zichtbaar nerveus van en doet teken aan Madam Vitesse dat ze moet doordoen. Victor gaat terug het serverlokaal binnen en schudt lachend het hoofd. Madam Vitesse zet terug de radio op en we horen dat het liedje van "Gerry Rafferty" bijna op zijn einde is. Ze zet haar koptelefoon op)*

Ondertussen is mr. Leemans gearriveerd in onze studio en is hij erbij komen zitten.

Voor wie hem niet kent: hij is lid van de lokale politiek hier, euh, dingetjes, gemeenteraad, gemeenteraadslid.

Mr. Leemans: Excuseer, ik ben schépen in Kruisem, bevoegd voor Vergunningsbeleid en Mobiliteit. U mocht zich toch een beetje voorbereiden op dit interview.

Madam Vitesse: Nee, ja, schepen dus. Trouwens, heeft uw vrouw een grote vriendengroep door al die leningen die ze afsluit? *(Ze speelt de lach-jingle. Mr. Leemans kijkt bedenkelijk)* Een grapje om het ijs te breken, mr. Leemans. Ter zake: hoe is het nieuws over de mogelijke inslag bij het gemeentebestuur aangekomen? Gaan jullie nog accurate maatregelen nemen in de komende dagen? *(Madam Vitesse geniet ervan mr. Leemans te pakken, maar die blijft verrassend vriendelijk)*

Mr. Leemans: Een heel pertinente vraag. Ik ben blij dat u daarmee opent. Ook bij ons is dat nieuws ingeslaan als een bom. Maar wij gaan onze verantwoordelijkheid betreffende dit sujet niet ontlopen en constructief de dialoog aangaan met alle partijen, meerderheid en oppositie, om tot het best mogelijke compromis te komen.

Madam Vitesse: Boeie!

Mr. Leemans: Wablieft?

Madam Vitesse: Ik zei "Oesje". En welke beslissingen zullen er dan waarschijnlijk genomen worden?

Mr. Leemans: Ik kan het niet hebben over de inhoud van zo'n onderhandelingen of over hoe we ons strategisch gaan opstellen conform de ideologieën van onze partij. We moeten discretie nastreven om in alle sereniteit de kalmte te bewaren. En u zal me al zeker niet betrappen op een rondje zwartepieten!

Madam Vitesse: *(Ze trekt haar wenkbrauwen op)* Ok, dat zijn we dan ook weer wijzer geworden. Ik wou eigenlijk graag nog een onderwerp aansnijden, maar ik weet niet of dat mij nog toegelaten is? U zei me daarnet dat u niet zoveel tijd hebt. Kunnen we nog?

Mr. Leemans: *(Kan nog steeds zijn kalmte bewaren)* Geen enkel probleem. Ik maak graag tijd voor jullie.

Madam Vitesse: Dat is super om te horen! Maar eerst nummer 779: “November rain” van “Guns N’ Roses”. *(Ze duwt een knop in en we horen “Guns N’ Roses - November rain”. Ze zet haar koptelefoon af en draait het cijfer vóór haar tafel naar “779”)*

Mr. Leemans: Excuseer, waarom doen we niet verder met het interview?

Madam Vitesse: Studies hebben aangetoond dat mensen snel hun aandacht verliezen als er lang aan één stuk gepraat wordt. Regelmatig muziek draaien is dus belangrijk.

Mr. Leemans: Maar enfin. Ik kan mijn tijd wel beter besteden dan hier te zitten wachten.

Madam Vitesse: U wilt toch ook dat de mensen effectief luisteren naar wat u zegt? *(Iedereen is stil, we horen enkel “November rain” stil op de achtergrond. Madam Vitesse neuriet wat mee. Ze haalt een nagelvijltje uit haar handtas en begint haar nagels te vijlen. Mr. Leemans legt met opgetrokken wenkbrauwen zijn microfoon neer en staat recht)*

Mr. Leemans: Verwittig mij als we verder doen. En graag zo rap mogelijk.

Madam Vitesse: *(Zonder opkijken)* Uhu. *(Mr. Leemans gaat af richting cafetaria met zijn koffie. Als hij af is, draait Madam Vitesse zich om richting serverlokaal)* Victor, kom eens hier. *(Victor verschijnt aan de deur en wrijft zijn tranen weg)* Allé kom, zet u eens. *(Ze klopt op de stoel naast haar. Hij komt naast haar zitten)* Gaat het?

Victor: *(Schudt het hoofd)* Pfff, ik kan aan niets anders meer denken.

Madam Vitesse: Ge moet proberen met iets bezig te zijn. Dan hebt ge gelijk geen tijd om te peinzen. Ik merk dat nu al met diene mr. Leemans hier. Allé Victor, vertel mij eens iets.

Victor: Hoe bedoelt ge?

Madam Vitesse: Ja gewoon, vertel eens iets. Wat doet gij eigenlijk van werk? Zo goed ken ik u niet he.

Victor: Ik werk voor een firma die printplaten maakt. Ik ben daar hardware designer.

Madam Vitesse: Amai, dat klinkt ingewikkeld. Dat zijn een speciaal soort printers of zo?

Victor: *(Moet toch eens glimlachen)* 'k Dacht al dat ge dat niet ging snappen.

Madam Vitesse: *(Geeft hem een plagende duw)* Ela, kalm he gij.

Victor: Nee, printplaten zijn plaatjes waar allemaal elektronische componenten opzitten die samen iets besturen. Bijvoorbeeld, we zijn nu bezig met een groot project voor de bussen van De Lijn: we moeten die printplaat ontwerpen die ze in die bakjes gaan steken waar ge uw ticketje moet in valideren, dat dat zo geprint wordt.

Madam Vitesse: Dus toch iets met printen. En gij mij zo uitlachen voor dommerik.

Victor: Euh ja, in dit geval nu wel.

Madam Vitesse: Allé, gij zijt dus een slim "bazeke". Weet gij eigenlijk wat ik doe? *(Hij schudt van nee)* Raad eens.

Victor: Wat kan dat zijn? Alleszins geen kantoor job. Iets met veel babbelen? *(Lacht eens)* Veilingmeester of zo?

Madam Vitesse: Dat zou nog een wijze job zijn. *(Doet een welbespraakte veilingmeester na)* "Bied er nog iemand meer voor dit eclatante schilderij? Eenmaal ... andermaal ... en verkocht aan mevrouw met haar Fabiola-kapsel." *(Ze moeten alle twee hard lachen. Mr. Leemans komt terug binnen)*

Mr. Leemans: Kunnen we weer?

Madam Vitesse: *(Ze kijkt op haar scherm en zet de muziek iets luider)* 't Liedje is nog niet gedaan. We onderbreken niet graag de liedjes van onze top 1000. Maar ik kom

u subiet wel halen. (*Mr. Leemans gaat mompelend af. Ze zet de muziek weer stiller*) (*Tegen Victor*) Dat liedje duurt nog zeven minuten. Ja, mijn job: ik werk als verpleegster op een bus die op bedrijventerreinen staat voor medische controle van werknemers.

Victor: Ah, 'k ken dat. Op mijn vorig werk ben ik ook een keer op medische controle moeten gaan op zo'n bus. Vooral onze ogen werden getest omdat wij veel achter een computer zitten.

Madam Vitesse: Ja, dat is juist. Moest ge ook niet eens op een weegschaal staan? Of een gehoortest doen?

Victor: Wegen wel, maar gehoortest niet. Ik kan mij wel inbeelden dat gij dan graag een "klapke" doet met de mensen.

Madam Vitesse: (*Enthousiast*) 't Zal wel zijn. Echt een toffe job. 'k Heb daar al plezante dingen meegemaakt. 'k Had eens zo een braaf ventje bij mij. 'k Doe wat testen met hem en op een bepaald moment zeg ik hem zo heel serieus: "Ok, u mag nu uw broek en slip uitdoen.". Die kijkt mij aan met een blik van "Heb ik dat hier nu goed verstaan?". Ik vraag het hem nog eens en hij begint aarzelend zijn broek uit te doen. Het was 1 april en die had dat helemaal niet door. Als hij in zijn onderbroek stond zei ik hem: "'t Is ok, ik heb genoeg gezien..."

Madam Vitesse en Victor samen: (*Victor met een bleek weggetrokken gezicht*) "... Ge zijt goedgekeurd."

Madam Vitesse: Hoe weet gij dat?

Victor: Ja, hoe zou ik het kunnen weten?

Madam Vitesse: Maar die gast had lang haar.

Victor: Ja, vroeger had ik lang haar. Ik had al het gevoel dat ik u ergens van kende.

Madam Vitesse: (*Probeert een lach te onderdrukken*) Ooh, sorry Victor. 'k Hoop dat ge er achteraf toch een beetje mee kunt lachen.

Victor: Ge moogt gij eens in uw onderbroek voor mij staan en zeggen of ge 't plezant vindt.

Madam Vitesse: *(Ze kijkt Victor aan, aarzelt even en gaat rechtstaan)* Let's check it out!

Voorzitter: *(Net als de rits van Madam Vitesse haar broek open is, komt de voorzitter binnen, gevolgd door mr. Leemans. Ze kijken verbaasd, Madam Vitesse doet haar broek weer snel toe)* Euh, Madam Vitesse, is het mogelijk om het interview met mr. Leemans verder te zetten?

Madam Vitesse: Maar "November Rain" is nog niet gedaan.

Voorzitter: Madam Vitesse!

Madam Vitesse: Ok. *(Victor gaat opnieuw in zijn serverlokaal. Mr. Leemans gaat zitten naast Madam Vitesse en neemt terug zijn microfoon vast. De voorzitter gaat af naar de cafetaria. Madam Vitesse zet haar koptelefoon op)* U hoorde een stukje uit "November Rain" van "Guns N' Roses" op nummer 779. Bij ons nog steeds mr. Leemans, schepen in onze prachtige gemeente. Laten we het hebben over uw project, LUL.

Mr. Leemans: Wablieft?!

Madam Vitesse: Ik zei: "Laten we het hebben over uw project LUL".

Mr. Leemans: *(Begint zich toch op te winden)* Alsjeblief zeg, waar is het fatsoen gebleven?

Madam Vitesse: U moet mij begrijpen: ik ga uw projectnaam afkorten, anders gaat dat hier veel te lang duren. "Leemans uit liefdadigheid": "L" "U" "L".

Mr. Leemans: Allé, gaan we die toer op?

Madam Vitesse: Ik begrijp eigenlijk die projectnaam niet zo goed, die "uit". Had het niet beter geweest: "Liefdadigheid van Leemans" of zo?

Mr. Leemans: Het is “uit” van “uiten”. Ik uit mijn liefdadigheid.

Madam Vitesse: Ah, op die manier. En dus: Lul, wat houdt het allemaal in?

Mr. Leemans: *(Zucht eens heel diep en draait met zijn ogen, maar probeert kalm en beleefd te blijven)* Het is al jaren dat oudere mensen vereenzamen in onze maatschappij. En ik wil daar iets aan doen in deze donkerste periode van het jaar. Ik weet dat ik met mijn naam ook makkelijk deuren kan openen om een zaal te pakken te krijgen of mensen te mobiliseren. Het resultaat zijn 5 activiteiten die gaan over digitale communicatie. Enerzijds komen de mensen buiten voor de activiteit zelf, anderzijds geraken ze af van hun sociaal isolement aangaande de digitale wereld.

Madam Vitesse: Wat zijn juist die activiteiten?

Mr. Leemans: Gisteren hadden we “Start to tweet”. Vandaag is er “Start to selfie”. We hebben ook nog “Start to like”, “Start to Tinder” en “Start to Whatsapp”. Alle activiteiten beginnen telkens om 16u, in de zaal “De volkskring”. Niet onbelangrijk: alles is gratis. Ik gebruik hiervoor geen belastinggeld, maar zorg persoonlijk voor een begroting in evenwicht.

Madam Vitesse: En vandaag is het “Start to selfie” zegt u?

Mr. Leemans: Klopt.

Madam Vitesse: Kan u dat eigenlijk goed, selfieteren? *(Mr. Leemans kijkt bedenkelijk)* Awel ja, selfieteren, een selfie nemen. Als politicus staat ge toch alleszins veel op de foto.

Mr. Leemans: Tja, euh, goed kunnen, wat moet ik daar op zeggen.

Madam Vitesse: Kijk, er is daar een webcam. Toon eens aan onze luisteraars de perfecte selfie pose.

Mr. Leemans: *(Aarzelend. Madam Vitesse moedigt hem aan. Uiteindelijk komt zijn zelfzekerheid naar boven)* Alright, watch and learn. *(Hij doet zijn handen in zijn zij,*

borst vooruit, kin omhoog en grijnst zo hard hij kan zijn tanden bloot. Madam Vitesse duwt een knop in en we horen de applaus-jingle)

Madam Vitesse: Niet slecht, ik geef het toe. Maar ik denk dat ik nog een versnelling hoger kan schakelen. *Yóu watch and learn. (Madam Vitesse doet haar kin omlaag, hoofd wat schuin en zet een overdreven duck-face op)* Allé kom, mr. Leemans, probeer ook eens. Als ge vandaag de dag een beetje mee wilt zijn, moet ge zo poseren. *(Mr. Leemans aarzelt, maar na aandringen doet hij toch een poging. Zijn duck-face ziet er helemaal niet uit. Als hij de pose heeft, duwt Madam Vitesse op een knop en we horen als jingle heel kort de zin “Er staat een paard in de gang.” uit “André van Duin – Een paard in de gang”. De voorzitter komt binnen en doet teken aan Madam Vitesse dat ze moet ophouden. Mr. Leemans stopt ook met zijn pose en windt zich nu toch op)* Sorry, ik ben het nu iets te onnozel aan het maken. Excuses. Want u hebt hier in feite wel een bewonderenswaardig project op poten gezet. Dat moet ik schoorvoetend toegeven. *(met een knipoog)* #mooi initiatief Lemmy. En moeten de senioren nog iets weten? Of meebrengen?

Mr. Leemans: Het enige wat ze moeten bijhebben, is hun gsm of tablet.

Madam Vitesse: Dus samengevat: voor al wie zijn of haar gsm onbekend terrein is, u kan elke dag terecht in de zaal “De volkskring” vanaf 16u. Vergeet ook niet dat u vandaag aansluitend naar de “Warme soep actie” kan gaan in de parochiezaal. Mr. Leemans, bedankt voor het komen en nu, uit mijn kot!

Mr. Leemans: Wablieft?

Madam Vitesse: *(Overdreven articulerend)* “Ik uit mijn lof!”. Uit, van uiten. Hierzie, nog een applaus erboven op. *(We horen de applaus-jingle. Mr. Leemans weet niet wat hij er allemaal moet van denken, neemt zijn jas en gaat af. Als het applaus verstild, duwt Madam Vitesse een knopje in en we horen “Snowy White – Bird of paradise”)* En op nummer 778 staat “Snowy White” met het prachtige “Bird of paradise”. *(Madam Vitesse houdt haar koptelefoon nog even op en kijkt vanuit een ooghoek hoe mr. Leemans weggaat. Ze draait het cijfer vóór haar tafel naar “778”).*

Als mr. Leemans buiten is, schudt ze de stress van haar handen terwijl ze met opgetrokken ogen naar de webcam kijkt)

Black-out

Radio valt uit (Maandag 28/12, 10u)

(Op het blad voor de presentatietafel staat "667". We zien de voorzitter achter de microfoon zitten. Victor loopt over en weer tussen het serverlokaal en de computer. Hij is een update aan het installeren. Tamara komt gehaast binnen met jas aan terwijl de voorzitter het nieuws leest)

Voorzitter: *(Na afspelen van het tijdsignaal van 10 uur en de nieuws-jingle)* Er is meer nieuws bekend over de asteroïde die overmorgen mogelijks zal inslaan op aarde. Het betreft een peervormige rotsblok met een lengte van zes km. De samenstelling ervan bestaat uit gesteente, ijzer en nikkel. Het is net door deze grootte en samenstelling dat een inslag catastrofaal is voor zo goed als alle leven op aarde. De kans op inslag is momenteel 50%. De berekeningen van de baan van de asteroïde zijn nauwkeurig tot op 300 km. En 300 km hoger of lager betekent net wel of net niet de aarde raken.

Parochiale activiteiten: vandaag staan de deuren van de parochiezaal heel de dag open voor iedereen die steun of een gesprek wil. Ikzelf zal er aanwezig zijn binnen een kwartier. *(We horen de afsluit-jingle van het nieuws, gevolgd door een reclame boodschap)*

Victor: *(Tegen de voorzitter)* Kunt ge hem op automatic zetten? Mijn update loopt op zijn einde. *(Tegen Tamara)* Ge gaat na het liedje weer kunnen presenteren. *(Na de reclame horen we aansluitend "Sofi Tukker – Best friend")*

Tamara: Was dat nog nodig? Voor die laatste 2 dagen?

Victor: Ik moet met zulke dingen bezig zijn of ik pieker veel te veel.

Voorzitter: Was het niet beter geweest om zo een update vanmorgen vroeg te doen?

Victor: 'k Ben er al mee bezig van 6 uur. 'k Heb wat problemen gehad. Maar 't is bijna gedaan.

Tamara: Er gaat toch niet teveel meer veranderen?

Victor: *(Hij gaat weer achter de computer zitten)* Voor u zijn er een paar dingen veranderd in de lay-out. Maar de muziekbibliotheek en alles van het mengpaneel zijn hetzelfde gebleven. Ik zal het u subiet tonen. En ik kan nu eindelijk vanop afstand de computer overnemen. Normaal kan ik dan problemen van thuis uit oplossen.

Tamara: *(Kijkt mee op het scherm over de schouder van Victor)* Waar is de jingle knop?

Victor: Die staat hier. Dat heet nu “Tunes”. En om reclame af te spelen moet ge nu op de redundante server van de Citrix zijn. *(Tamara zucht eens diep. Plots valt de muziek uit en kijkt iedereen naar elkaar. Victor schiet in actie en loopt over en weer tussen het serverlokaal en de computer)*

Voorzitter: Wat is er aan de hand?

Victor: Ik weet het niet.

Tamara: 't Was te peinzen dat dat miserie ging geven. *(Ze wil nu via de webcam aan de luisteraars duidelijk maken dat er een panne is)* De radio *(Wijst naar de studio rond haar)* ligt *(Doet een slapende persoon na)* op zijn gat *(Toont haar poep aan de webcam en slaat erop).*

Voorzitter: *(Hij wil de boodschap zelf overmaken via de webcam)* Allé, Tamara, pas eens op. De radio *(Wijst naar de studio rond hem)* heeft zijn geest *(Toont de ruimte rond zijn hoofd)* gegeven *(Doet een geef-gebaar).* *(We horen de radio weer in gang schieten tijdens het deuntje van het blaasinstrument in “Sofi Tukker – Best friend”.* *Maar nog voor het einde van dit deuntje valt het weer stil. Iedereen kijkt vol spanning naar elkaar. Het start opnieuw, valt weer uit. Het is net alsof de radio weer aangezwengeld wordt. Uiteindelijk gaat Victor het serverlokaal binnen, horen we een klop en blijft de muziek spelen. De radio draait weer normaal. Victor komt weer naar buiten en de voorzitter geeft hem een hand)* Goed gedaan, Victor.

Victor: Dat was effekes spannend.

Tamara: Kan ik dan beginnen presenteren?

Victor: Ja, denk dat het nu wel in orde gaat zijn.

Gerda: *(Komt door de deur piepen en doet oortjes uit)* Is er geen belet?

Voorzitter: Nee, kom binnen.

Gerda: 'k Hoorde dat er een probleem was. Alles weer onder controle?

Voorzitter: Victor heeft het kunnen oplossen.

Gerda: Met een topper gelijk Victor in huis, kan er niet veel misgaan.

Victor: Merci. *(Victor gaat af naar het serverlokaal)*

Tamara: *(Tegen Gerda)* En gij blijft ook werken?

Gerda: 'k Zit anders toch alleen thuis. En als ik zie hoe blij de mensen zijn als ik hen kerstkaartjes bezorg, ben ik ook blij. Als ze mij niet tegenhouden werk ik tot ik er bij neerval. Gelijk Clint Eastwood: die is 90 en maakt nog films. Ze hebben onlangs nog een film van hem getoond op tv: Million Dollar Baby. Echt een schone film. Dat einde was zo emotioneel. *(Wappert met een brief naar haar ogen)* Kijk, ik krijg het er weer bijna moeilijk van. 'k Ga niet heel 't verhaal vertellen, maar op een bepaald moment...

Voorzitter: *(Onderbreekt Gerda)* Hebt ge post bij voor ons?

Gerda: 't Zal wel zijn. *(Geeft een hoop kerstkaartjes aan de voorzitter en apart nog een brief die ze zelf eerst bekijkt aan de buitenkant)* Dat is voor u. Een speciale brief van het bisdom peins ik.

Voorzitter: 't Zal den "Urbi et orbi" zijn zeker? *(Doet de brief open en begint te lezen)*
Oei, van de Vicaris-generaal.

Tamara: *(Aan Gerda)* Gisteren Dana Winner gehoord?

Gerda: *(Pakt haar oortjes vast die over haar schouder liggen)* 't Zal wel zijn. Ik luister heel de dag door naar jullie he. Nummer 759 was 't zeker? Als er volgend jaar weer

een top 1000 is, vraag ik aan iedereen waar ik de post binnensteek om er ook op te stemmen. Dana verdient meer.

Voorzitter: Ja Tamara, ze zijn niet te content met ons op het bisdom. 't Is een brief van de Vicaris-generaal, dat is rechterhand van de bisschop. (*De voorzitter toont de brief aan Tamara*) Blijkbaar is de enthousiaste, hippe top 1000 van onze radio hem ter ore gekomen en is hij er niet echt gelukkig mee.

Tamara: (*Citeert uit de brief*) "Daarom vragen we u met aandrang om spoedig rust en sereniteit te laten weerkeren bij RadJo-zef. Een overdaad aan jingles is welkom op een kermisattractie, niet op een katholieke radio." (*Met teleurgestelde blik kijkt ze naar de rest*) Olé. (*Ze duwt op een paar knopjes en we horen een gekende kermisjingle. Bv. "Olala" uit <https://www.youtube.com/watch?v=xOeervpGnuo> na 13"*)

Voorzitter: Dat zat toch niet op de radio he?

Tamara: Nee nee, 't is voorbeluistering. (*Ze zet de voorbeluistering weer uit waardoor we opnieuw "Sofi Tukker – Best friend" horen op de achtergrond. Ze citeert terug verder uit de brief*) "Bij recidief gedrag zien we ons genoodzaakt jullie radiolicentie in te trekken." Ja hallo, straks halen we zelfs de inslag niet.

Voorzitter: Probeer hier toch een beetje rekening mee te houden. Met diene Vicaris-generaal lacht ge echt niet mee.

Tamara: Gij kent diene mens misschien?

Voorzitter: Ja, al lang. 'k Heb daar ooit al eens spel mee gehad.

Tamara: Gij die spel hebt met iemand? Dat kan ik mij nu moeilijk inbeelden.

Gerda: Pas op, mij kunt ge normaal ook niet rap op mijn paard krijgen, maar ik moest eens tegen iemand spelen in onze dartsclub, en altijd als ik moest gooien, maakte ie geluidjes. (*Met kleine tussenpauzes doet Gerda het na: ze kucht, trekt ze haar neus op, zucht diep, schraapt haar keel...*) Dat begon zo op mijn systeem te werken. Ik kon

mij niet meer concentreren. 'k Heb dienen dan eens goed mijn gedacht gezegd.
(*Tegen de voorzitter*) Was 't bij u ook van te dartsen tegen diene Vicaris?

Voorzitter: (*Moet eens goed lachen*) Nee Gerda, nee. 'k Ben niet zo een dartsers. Van in het begin dat ik pastoor was, heb ik altijd dingen willen doen buiten de gewone misvieringen. Zo was ik indertijd begonnen met één keer per maand een avond te organiseren in het parochiehuis. Dat waren heel uiteenlopende dingen dat we daar deden, altijd een mix van iets katholieks en heel toegankelijk voor iedereen. Pas op, daar kwam redelijk wat volk op af, dat was echt wel een succes.

Gerda: Dat zegt mij gelijk iets. Ik denk dat mijn moeder daar nog over verteld heeft.

Voorzitter: Dat zou wel kunnen. Ik herinner mij dat ze daar ook naartoe kwam. Op één van die avonden had ik een goochelaar uitgenodigd. Die was gekleed gelijk "Jeshush", met lang haar en al, en zijn act was dat hij water in wijn veranderde en van één brood er tien maakte en zo.

Tamara: Dat was nog goed gevonden.

Voorzitter: Ja, iedereen vond dat geweldig. Alleen die Vicaris-generaal niet. Die had over die avonden gehoord en kwam die avond kijken. "Zo lachen met de zoon van God" en "Hoe kunt ge nu zo een clown Jezúús laten spelen?". Ie kon niet eens "Jeshush" zijn naam deftig uitspreken, ik weet het nog goed. Enfin, ik kreeg daar de volle laag van hem na die avond. Ik spreek nu wel over 35 jaar geleden. Nu zou dat allemaal makkelijker passeren. En ik moest stoppen met die avonden te organiseren. Ik was echt kwaad. We hebben toen serieuze discussies gehad en uiteindelijk mocht ik dan iets anders doen, maar waarbij hij mij wel kon controleren. En dat is RadJo-zef geworden.

Tamara: Dat klinkt nu precies alsof diene mens hele dagen naar ons luistert om alles te controleren.

Voorzitter: Ik weet niet hoe hij het doet, maar hij hoort toch veel. Broeder Eugène had in de beginjaren van de radio eens een debat georganiseerd over abortus met

iemand pro en contra in de studio. Begin jaren 90 was dat een hot item in het nieuws. 'k Had de Vicaris-generaal rap aan de lijn: "Hoe durft ge iemand pro-abortus op een katholieke zender laten spreken?". Dat was nog terwijl dat debat bezig was. Ik moest dat dan stopzetten. *(Tegen Tamara)* Ge kunt u al inbeelden dat broeder Eugène daar niet content mee was, met al zijn karakter. 'k Heb dan nog hemel en aarde moeten bewegen om RadJo-zef in de ether te houden. Om maar te zeggen: hou het leuk, maar met mate. Ik zal het ook aan Madam Vitesse zeggen.

Tamara: Veel gevoel voor humor hebben ze toch ook niet op het bisdom als die top 1000 zo een probleem is.

Gerda: *(Tegen Tamara)* Doe toch maar niet te zot. Doe mij dat niet aan dat ik jullie kwijt geraak.

Tamara: Maakt u maar geen zorgen. *(Pakt haar koptelefoon)* 'k Ga presenteren.

Gerda: Ja, 'k ben door. Tot morgen allemaal.

Tamara: *(Ze zet haar koptelefoon op)* Goeiemorgen dames en heren en welkom bij de derde dag van onze top 1000. Hopelijk hebt u toch een beetje kunnen slapen afgelopen nacht, ondanks het dramatische nieuws van gisteren. Ik kan u alleszins bekennen dat ik ook veel moeite had om tot rust te komen. Maar vanaf nu gaan we proberen weer wat sfeer in uw huiskamer te brengen met onze top 1000. Als alles vlot verloopt zullen we vanavond rond nummer 500 eindigen. *(Ze duwt een knop in en we horen de intro van "The Rolling Stones – Sympthy for the devil")* Als de radio tenminste niet meer uitvalt zoals daarnet. Excuses hiervoor. U hoorde daarnet het zwoele nummer "Best friend" van "Sofi Tukker" en dit op nummer 667. Eén plaatsje hoger in de lijst vinden we de Rolling Stones terug en dit met een lofrede voor onze grote vijand. *(We horen "The Rolling Stones – Sympthy for the devil". Ze draait ook het cijfer - we zien nu "666" – en ze zet haar koptelefoon af)*

Voorzitter: Tamara, ik ben naar de parochiezaal. Veel "gematigd" plezier hier. *(Hij steekt zijn kop ook nog in het serverlokaal)* Dag Victor.

Victor: *(Vanuit het serverlokaal)* Dag voorzitter. *(De voorzitter gaat af. Tamara zoekt iets op op de computer terwijl ze mee neuriet met het liedje. Plots horen we een computerstem. Dit blijkt een tamagotchi te zijn die onder een trui ligt op de bureau. De computerstem kan online gegenereerd worden, bv via <https://www.naturalreaders.com/online>)*

Tamagotchi: Ik heb honger. *(Tamara kijkt op. Ze heeft iets gehoord maar weet niet vanwaar het komt)* Ik heb honger.

Tamara: *(Begint te zoeken)* Vanwaar komt dat geluid? *(Ze vindt onder de trui de tamagotchi pop)* Wat is dat hier?

Tamagotchi: Geef mij onmiddellijk eten!

Tamara: Amai, gaan we een grote mond opzetten?

Tamagotchi: Verstaat gij geen Nederlands?

Tamara: *(Zet grote ogen op)* En wat had madam gewild?

Tamagotchi: Ik wil chocolade “moeleu”! *(De computerstem spreekt het verkeerd uit)*

Tamara: Wat? Moeleu?

Tamagotchi: Ja, chocolade “moeleu”.

Tamara: *(Overdreven articulerend)* 't Is “moelleux”. Leer spreken he.

Tamagotchi: *(Op zijn West-Vlaams)* “Gie zwiene tote”.

Tamara: “Zwiene tote”, tegen mij?! Hier zie. *(Ze steekt de pop weer onder de trui)*

Tamagotchi: Ik ben bang in het donker.

Tamara: *(Nogal luid richting serverlokaal)* Victor, kom een keer.

Victor: *(Komt met lichte paniek uit het serverlokaal)* Ligt hij er weer uit?

Tamara: Nee nee, ik heb een ander probleem. *(Ze toont hem de tamagotchi)* Is dat spel van u? Dat ding wil eten.

Victor: Nog nooit gezien. 'k Zou niet weten hoe dat werkt.

Tamara: Gij zijt toch ingenieur. Zo moeilijk kan dat niet zijn voor u. (*Victor pakt de tamagotchi en bekijkt het langs alle kanten*)

Tamagotchi: Gaap niet zo en geef mij eten.

Victor: (*Gooit het terug naar Tamara*) Ik weet het echt niet. Vraag het anders eens aan de luisteraars.

Tamara: Dat is nog een gedacht. (*Ze zet haar koptelefoon op*) Excuses dat ik het liedje onderbreek, maar ik heb hier een op hol geslagen tamagotchi bij mij. (*Toont het aan de webcam*) Is er iemand die weet hoe ik dat ding kan doen zwijgen?

Tamagotchi: Ik ga dood van de honger.

Tamara: Zwijg gij. Als iemand mij kan helpen, bel mij zo rap mogelijk op ons vertrouwd nummer. Dat ding heeft eten nodig, meer specifiek (*Kijkt nu indringend naar de tamagotchi en articuleert overdreven*) chocolade moelleux. (*De telefoon rinkelt. Tamara duwt een knop in*) Hallo met RadJo-zef, met wie spreek ik?

Luisteraar: (*Dit is een opgenomen stem die klinkt alsof het door de telefoon komt. Of de luisteraar kan een acteur zijn die bijvoorbeeld op de zijkant van het podium live de tekst brengt*) Goeiemorgen, ik ben Jonas.

Tamara: Aangename kennismaking Jonas. Kan jij ons helpen met onze uitgehongerde tamagotchi?

Luisteraar: Ik heb aan mij zoon vorig jaar een tamagotchi gegeven. Is het bij u zo één met ... (*Hier een kenmerk van de pop omschrijven*).

Tamara: (*Ze bekijkt de pop*) Ja. En ik zie ook nog ... (*Een ander kenmerk van de pop omschrijven*)

Luisteraar: Dat gaat juist dezelfde zijn. Wij kregen dat beest hier ook niet onder controle. Op een bepaald moment begon dat 's nachts te roepen dat het een

wandeling wou maken. Ik heb dan de batterijen uitgedaan en 't was rap gedaan met die zever. Ik zou niet twijfelen.

Tamara: Ok, korte pijn dus. Goeie tip. Merci Jonas.

Luisteraar: Zou ik nog de groeten mogen doen?

Tamara: 't Zal wel zijn.

Luisteraar: Dan doe ik graag de groeten aan mijn kinderen Jules en Renée. En aan mijn vrouw Marieke. En voor de rest aan alle mensen die ik ken van familie, vrienden, collega's en iedereen van de dartsclub "In den bull".

Tamara: Ah, speelt gij darts? Zit Gerda ook bij u in die club?

Luisteraar: De facteur? Ja. Toffe madam. (*Heeft binnenpretjes*) Altijd een anekdote klaar.

Tamara: We kennen ze ook goed. Ze brengt hier de post binnen. Speelt zij eigenlijk goed? Ik had dat nu nooit in haar gezien.

Luisteraar: Ze is soms wat rap afgeleid, maar als ze zich kan concentreren is ze een geduchte tegenstander. Ze heeft al eens een 180 gegooit.

Tamara: (*Roept het uit als een speaker op het WK darts*) One hundred and eighty! Zalig. (*Wordt weer serieus*) Jonas, mag ik u nog iets vragen? Hoe beleeft u deze dagen?

Luisteraar: Met die asteroïde? (*Zucht eens diep*) Normaal moest ik werken tussen kerst en nieuw, maar 'k ben thuis gebleven. Ik heb de indruk dat bijna iedereen die ik ken en nog moest werken, dat gedaan heeft. We proberen hier eigenlijk gewoon om zoveel mogelijk dingen samen te doen met ons gezin. Dan pas beseft ge weer hoe plezant het is om samen een gezelschapsspel te spelen of zo. En de muziek van jullie top 1000 brengt eigenlijk ook wel gezelligheid in huis. Mijn vrouw heeft het wel moeilijker. Zij schiet soms echt in paniek.

Tamara: Ik kan haar wel begrijpen. 'k Ga u een bedgeheim vertellen: gisteren ging ik gaan slapen met mijne man, Nico. En na een kwartier als het licht uit was, waren we alle twee aan het flippen. Het was gelijk dat we veel te veel tijd hadden om na te denken. We hebben dan uiteindelijk nog een hele fles wijn uitgedronken om te kunnen inslapen.

Luisteraar: Dat is 't zelfde hier bij Marieke: ze heeft gisterenavond een hele hoop slaappillen moeten pakken om te kalmeren. Ik ben dan wel blij dat we niet in een grootstad wonen. Als ge van die plunderingen hoort in Brussel. (*Klinkt plots weer opgewekt*) Trouwens, ik heb nog iets geniaal gedaan.

Tamara: Ah, wat mag dat dan wel zijn?

Luisteraar: Ik heb op een goksite al mijn spaargeld ingezet dat die asteroïde niet gaat inslaan. Altijd gewonnen.

Tamara: (*Moet eerst even nadenken*) Inderdaad, geniaal.

Luisteraar: Voor wie ik op ideeën breng: 'k heb ondertussen gezien dat die site dat geblokkeerd heeft om er nog op te gokken.

Tamara: Jammer. Ok Jonas, altijd leuk om een babbelaar als gij op de radio te hebben. Bedankt om ons te bellen met uw raad. We gaan hier direct die batterijen eens uithalen. Hou jullie sterk daar.

Luisteraar: Merci. Graag gedaan. En sterkte voor de komende dagen aan iedereen die luistert. Daag. (*Tamara duwt een knop in om de lijn af te sluiten. We horen weer enkel de muziek op de achtergrond. Ze doet haar koptelefoon af*)

Tamara: (*Tegen Victor*) Haalt gij die batterijen eruit?

Victor: Waar zit dat hier? (*Hij pakt de tamagotchi vast en gaat op zoek naar de batterijen*)

Tamagotchi: Ik ben een beetje bang.

Tamara: Terecht! *(De telefoon van de radio gaat weer. Ze zet haar koptelefoon op, duwt een knop in en neemt op op antenne)* Excuseer mij beste luisteraars dat ik het nummer weer onderbreek, maar er is opnieuw telefoon van waarschijnlijk een helpende luisteraar. RadJo-zef, met wie spreek ik?

Madam Vitesse: *(Dit is een opgenomen stem die klinkt alsof het door de telefoon komt. Of ze kan op de zijkant van het podium live de tekst brengen)* Hallo Tamara. Madam Vitesse hier. Dat is mijne tamagotchi. Ik ben hem gisterenavond vergeten.

Tamagotchi: Ik word misbruikt.

Madam Vitesse: Maar zoetje toch.

Tamara: Fel ding he zeg.

Madam Vitesse: *(Al lachend)* Ik heb één gepakt dat past bij mijn karakter. Wat vraagt ze precies?

Tamara: Ze wil chocolade moelleux. Allé, moeleu eigenlijk.

Madam Vitesse: Ah, dat is drie keer duwen op “A”, twee keer op “B” en één keer aan zijn rechteroor trekken. En doe dat maar twee keer. Ze zal wel groten honger hebben.

Tamara: *(Ze pakt de tamagotchi over van Victor en duwt wat knoppen in, terwijl ze beschrijft wat ze doet)* 3 keer A ... 2 keer B ... en dan goed aan zijn rechteroor trekken.

Tamagotchi: *(Wanneer Tamara aan haar oor trekt)* Aaauw, niet zo hard.

Tamara: *(Als het gedaan is)* Voila, ik denk dat het in orde is. Merci Madam Vitesse. Dat moest niet te lang meer duren want ‘k peins niet dat de Vicaris-generaal zot is van tamagotchi’s op de radio.

Madam Vitesse: Welke “garnaal”?

Tamara: Laat maar. De voorzitter zal het u wel uitleggen.

Madam Vitesse: “Alrighdy, sis”! Ik ga straks nog passeren om mijn tamagotchi op te halen.

Tamara: Ok, tot straks. *(Ze doet haar koptelefoon af en pakt de tamagotchi vast. Ze wrijft eens over haar wang)*

Tamagotchi: Ik moet pipi doen.

Tamara: Ah maar allé zeg. *(Ze pakt de tamagotchi, staat recht en gaat naar het serverlokaal. Ze smijt de tamagotchi naar binnen)* Hier zie. *(Tegen Victor)* Ik mag dat ding toch laten afkoelen tussen uw computers he.

Victor: *(Met een knipoog)* Zolang dat die nergens aankomt.

Tamara: *(Ze gaat terug zitten en zet haar koptelefoon op)* Dit waren “The Rolling Stones” met “Symphy for the devil” op nr 666. Voor wie gisteren niet naar ons geluisterd heeft, herhaal ik graag dat onze wedstrijd gekoppeld aan onze top 1000 enigszins gewijzigd is: we geven morgen reeds de prijs weg en dat is een luxedoos pralinen i.p.v. de citytrip naar Jeruzalem. Meedoen is heel simpel, *(Houdt een kleine pauze en kijkt nadrukkelijk rond in het publiek om hen aan te spreken)* beste luisteraars: gewoon een briefje sturen naar onze radio met uw naam op. *(Tegen Victor)* Hebt gij uw inzending al gedaan?

Victor: *(Neemt een microfoon vast)* Mogen wij daar ook aan meedoen?

Tamara: Eet gij graag pralinen?

Victor: Ja. Zeker die met praliné.

Tamara: Dan moogt gij ook meedoen. *(Ze duwt een knop in en we horen de intro van “Harry Styles – Sign of the times”)* Nu volgt een supermooi “slowke”. Het is nog een vrij recent nummer, maar heeft toch al een plaatsje gekregen in onze top 1000. Dit is “Harry Styles” met “Sign of the times” op 665. *(Ze draait het cijfer vóór haar bureau naar “665” en zet haar koptelefoon af)* ’t Is misschien een heel commercieel nummer, maar ik vind dat eigenlijk wel nog schoon.

Victor: Dat is toch diene van “One Direction” he?

Tamara: Ja. *(Denkt even na)* Ik peins dat dat nu mijn brandstof is: al die goeie muziek die we met onze top 1000 aan het draaien zijn. Dat kan mij zoveel energie geven. Als ik alleen in de auto zit, durf ik soms de radio echt volle bak zetten en meebrullen.

Victor: Ik heb zo eens iemand in een auto bezig gezien. Dat was echt super grappig.

Tamara: *(Moet eens lachen)* Waarschijnlijk hebben mensen bij mij ook al gepeinsd: “Die is gans zot geworden.”. Maar ge staat daar dan niet bij stil.

Victor: Ik heb dat misschien niet zo met muziek, maar meer met computers. Als ik aan het programmeren ben of zo. Ge vergeet dan alles rondom u en ge zit zo gelijk in een soort flow. Daarmee dat ik persé ook nog die update wou doen.

Tamara: Ja, sorry dat ik die update zo in vraag heb gesteld.

Victor: Dat is niet erg. ‘k Ben blij dat alles weer goed werkt.

Tamara: *(Houdt een pauze)* Ik ga dat hier zo missen he, moest dat hier gedaan zijn. *(Ze begint wat te snikken. Victor is wat onhandig en weet niet wat doen. Hij krijgt ook tranen in zijn ogen. Hij omhelst haar om te troosten)* Sorry als ik u vroeger gekwetst heb. Ik heb u altijd heel graag gehad. Ge zijt echt een goeie gast.

Victor: *(Ze omhelzen elkaar)* Dat zijn dingen die gebeuren als ge jong zijt he. *(Na een paar momenten wrijft Victor de tranen weg)* Euhm, ik ga moeten doorgaan, ik moet nog naar een kameraad. *(Hij pakt zijn jas van de kapstok)* Ik spring straks wel nog eens binnen. Als er iets is, bel mij he.

Tamara: Ok. Tot straks he. *(Victor gaat af. Tamara zet haar koptelefoon weer op en zet de muziek vrij luid. Ze wrijft ook haar tranen weg en houdt zich wat bezig door op de computer te surfen en zingt altijd maar luider mee met de tekst op een expressieve manier, zonder dat ze toonvast is of de tekst goed kent. Ze gaat stilaan helemaal op in het nummer. Als de drums in het liedje komen gaat ze rechtstaan en heel expressief mee drummen en meezingen. Daarna zal ze ook nog slowen met de*

staande kapstok waar ze het kruis van Jezus aan vastmaakt met plakband zodat het lijkt alsof ze met Jezus slowt. Ondertussen blijft ze luid meezingen. Uiteindelijk komt tijdens het nummer langzaam een black-out)

PAUZE

Komst lokale artieste (Dinsdag 29/12, 17u)

(Wanneer de toeschouwers nog naar hun plaats aan het terugkeren zijn in de zaal, horen we reeds “The last internationale – Wanted man”, vooraf gegaan door een jingle die aangeeft op welke plaats dit lied staat in de top 1000. Dit mag al vrij luid klinken. Stilaan mag het licht in de zaal uitgaan en als het lied 1’50 ver is, gaat het doek langzaam open. Het cijfer vóór de tafel staat op “375”. We zien Madam Vitesse met koptelefoon op, achter haar microfoon. Ze drumt energiek mee op de muziek. Als we de piano of de sologitaar horen, doet ze die instrumenten na. Wanneer er a capella gezongen wordt, klapt ze in haar handen en zweept het publiek op om mee te doen. Ook vraagt ze aan het publiek in ware rock-stijl om “Wooeehh – wooeehh” mee te zingen. Terwijl het lied naar een climax groeit en ze energiek headbangt/meezingt/meedrumt, komt de voorzitter binnen, samen met Victor en Tamara. Die laatste is nog maar net toegekomen en heeft nog haar jas aan en haar sacoché rond de schouders. Ze kijken geamuseerd toe)

Voorzitter: Amai, serieus in vorm precies.

Madam Vitesse: Oei. *(Ze duwt op een knopje om de muziek te verstillen)*

Voorzitter: ’t Is wel tijd voor het nieuws. *(De voorzitter installeert zich achter de microfoon. Tamara plaagt Madam Vitesse met haar show. We horen de overgang van het lied naar het tijdsignaal van 17u en de nieuws-jingle)*

Er zijn meer details bekend over de mogelijke inslag van morgen. De baan van de asteroïde kan nu met een nauwkeurigheid van 80 km berekend worden. Nog steeds is de kans op inslag 50%. *(Tegen Tamara)* Geef eens uw sacoché. *(Terug in de microfoon)* Voor diegene die naar de webcam kijken: als dit de asteroïde is *(Toont een stylo)* en dit de aarde *(Toont de sacoché)* dan zal die stylo rakelings boven de sacoché vliegen, of er net tegen. En de plaats van inslag zou in West-Europa zijn. Voor wie jaloers zou zijn op de Australiërs: ook voor hen zal deze impact fataal zijn. Ze zullen het alleen met enkele minuten vertraging voelen.

Parochiale activiteiten: Binnen een uur, om 18 uur, doe ik een extra misviering in het teken van wat morgen kan gebeuren. (*We horen de afsluit-jingle van het nieuws, gevolgd door een reclame boodschap en “4 non blonds – What’s up?”*) (*Tegen Madam Vitesse*) Ik ga hem op automatic zetten. We kunnen dan eerst de wijding doen. (*De voorzitter duwt op wat knopjes, staat dan recht en zoekt iets. Zal ook in de cafetaria gaan kijken*)

Madam Vitesse: En, hebt ge er zin in?

Tamara: Ik weet het eigenlijk niet: ben zeker dat het een heel plezante avond gaat worden, maar als ik aan morgen denk, begin ik het echt benauwd te krijgen.

Madam Vitesse: 't Is te surrealistisch voor mij om te bevatten. We gaan ons vanavond gewoon amuseren en al de rest kan ons effekes gestolen worden. (*De reclame is nu gedaan en het liedje begint. Ze draait het cijfer om naar “374”*) Victor, is dat dat nummer niet dat ge zoekt. Het begint met akoestische gitaren? (*Ze zet het luider*)

Victor: (*Na enkele noten van de sologitaar*) Nee nee. De intro trekt er wel op, maar daarna is het meer van “Tie-tie-tie tie-tie-tietieeee”. (*Tegen Tamara*) Hoe was het op de “Start to Tinder”?

Tamara: ‘k Heb een leuke reportage kunnen maken. Ge had die bejaarden moeten zien “swipen”. De hormonen gierden door de zaal.

Madam Vitesse: Ge maakt mij nu wel curieus.

Tamara: ‘k Moet het nog monteren. De voorzitter kan het morgen afspelen als hij presenteert.

Madam Vitesse: (*Tegen de voorzitter*) Wat zit gij toch te zoeken?

Voorzitter: Mijn borstel om te zegenen. Ik kan mij niet inbeelden dat ik dat vergeten ben.

Victor: Kunt ge 't niet met iets anders doen?

Tamara: We hebben nog een borstel liggen in de cafetaria, om af te wassen.

Madam Vitesse: Of een wc-borstel?

Voorzitter: Allé, daar lacht ge niet mee he. Hebben we geen plumeau op de radio?

Tamara: Niet dat ik weet.

Voorzitter: Pak anders die afwasborstel. Pak een nieuwe als er één ligt. *(Terwijl Tamara de afwasborstel gaat halen in de cafetaria, pakt de voorzitter zijn boekje en emmer water. Als Tamara de afwasborstel aan de voorzitter geeft, besprenkelt hij die met water)* Eerst den deze zegenen. Heer onze God, zegen deze borstel, waarmee wij onze studio willen zegenen. *(Tegen iedereen)* Gaan jullie eens bij elkaar staan? En pak elkaars handen vast. *(Leest voor uit zijn boekje en terwijl hij spreekt, besprenkelt hij de studio met gewijd water)* *(In AN)* Heer onze God, almachtige vader, zegen onze studio en bij uitbreiding de hele aarde. Bescherm uw heilig werk van alle leven op aarde zodat het niet verloren gaat. *(In dialect)* Een klein duwtje tegen die asteroïde is alles wat we vragen. *(Iedereen doet een kruisteken)* In de naam van de vader, zoon en heilige geest.

Madam Vitesse: *(Wijst naar boven)* Ge kunt zien dat ge de voorzitter gehoord hebt of ge hebt met mij te doen!

Voorzitter: *(Tegen Victor)* Kom Victor, we gaan door moeten. Dat we op tijd zijn voor de misviering. *(Ze pakken al hun spullen samen)*

Tamara: Gaan we jullie nog zien?

Voorzitter: Ik ga vanavond nog passeren. Victor, gij ook? *(Victor knikt)*

Madam Vitesse: Dat is goed. Ik wil nu nog geen afscheid nemen. *(Tegen Victor die opvallende kleurrijke kleren - bv. sjaal, muts, jas en broek – aanheeft. Ze pakt hem ondertussen eens goed vast)* Zeker niet van onze kerstboom hier. *(Victor lacht eens groen en hij gaat af samen met de voorzitter)*

Tamara: *(De twee dames installeren zich achter de presentatietafel)* Hebt ge Kelly nog gehoord?

Madam Vitesse: Vandaag niet meer, nee. 'k Ga ervan uit dat ze subiet gewoon gaat komen. Dat is echt een toffe madam.

Tamara: Hoe goed kent ge ze eigenlijk?

Madam Vitesse: We hebben 4 jaar in dezelfde klas gezeten. Ze kon toen echt al goed zingen. Die heeft altijd al zangeres willen worden. *(Ze zet haar koptelefoon op)* Kom, we gaan dat nummer afkondigen. *(Tamara zet ook haar koptelefoon op)* U hoorde "4 non blonds" met "What's up" op nr 374. Ondertussen is Tamara er ook komen bijzitten. *(We horen de applaus-jingle)*

Tamara: *(Spreekt in dezelfde microfoon want de tweede is kapot)* Goeieavond beste luisteraars. We gaan vanavond samen presenteren. Een duo-afscheidstournee, zeg maar. Tenminste als dat hier morgen slecht afloopt.

Madam Vitesse: En verwacht u maar aan veel enthousiasme en leutigheid. Ik zei het daarnet nog tegen Tamara: vanavond gaan we ons gewoon amuseren en al de rest kan ons effekes gestolen worden. *(We horen de juich-jingle)*

Tamara: Verklappen we aan de luisteraars al dat we straks nog een bijzondere gast verwachten? Iemand naar wiens bezoek we reikhalzend uitkijken.

Madam Vitesse: Waarom niet? Zo meteen verwachten we in de studio niemand minder dan Kelly Verbier, de populaire Kruisemse zangeres. Gewoon omdat het kan. Alsjeblief! *(We horen de juich-jingle)*

Tamara: We blijven natuurlijk ook verder aftellen in onze top 1000. We zijn op nr 373 beland *(Draait het cijfer om): "Alanis Morissette" met "The couch". (Tamara duwt een knopje in en we horen "Alanis Morissette -The couch". Ze doen beiden hun koptelefoon af)* Ik ben echt blij dat ik vanavond hier presenteer met u. Ik zou thuis anders toch maar zitten piekeren. Ik vind dat wel straf om te zien hoe gij toch zo zorgeloos blijft.

Madam Vitesse: Gaat de situatie beter zijn als ik hier depressief rondloop?

Tamara: Nee, maar (*Aarzelt wat*) zijt gij niet bang voor de dood?

Madam Vitesse: Niet echt. We waren toch niet ongelukkig vóór dat we geboren waren. 'k Veronderstel dat we 't ook niet gaan zijn na onze dood.

Tamara: Ik ben gewoon bang voor de saaiheid. Ge weet dan van niets meer, er gebeurt niets meer. En niet voor een paar jaar, of zelfs een paar miljard jaar, maar voor altijd.

Madam Vitesse: Weet ge wat ik een zotte bedenking vind? Het feit dat gij en ik nú ons leven meemaken, is echt iets super uniek. Of hoe moet ik dat zeggen. (*Tamara kijkt bedenkelijk*) Laat ons zeggen dat er oneindig veel jaren waren vóór onze geboorte. En dat er na onze dood ook oneindig veel jaren zullen zijn. (*Strekt haar armen om een lange tijdslijn voor te stellen*) Wel, op die superlange tijdslijn, mogen wij één keer hier een paar jaartjes rondlopen. Een fractie van twee keer niets. En dat beleven wij net nu.

Tamara: Zwijg, echt waar. Ik krijg er rillingen van.

Madam Vitesse: Het enige waar ik moeilijk mee om kan, is dat er hier straks misschien gewoon geen leven meer gaat zijn. Alles wat gedurende een paar miljard jaar opgebouwd werd, gewoon weg. Wat voor zin heeft het allemaal gehad?

Tamara: Kom, we gaan het over iets anders hebben. Hoe komt het dat gij niemand hebt?

Madam Vitesse: (*Al lachend*) Nu hebben we pas een triestig onderwerp. Ja gewoon, nog niemand deftig tegengekomen zeker? 'k Denk dat veel mannen ook afgeschrikt zijn door mijn grote mond.

Tamara: Ge gaat dat misschien raar vinden, maar ik heb mij al afgevraagd of Victor niets voor u zou zijn.

Madam Vitesse: Victor, zo een duts?

Tamara: Mja, op sommige vlakken is hij een beetje uw tegenpool. Maar hij heeft echt een gouden hart. En ik weet niet of een beetje rust en stabiliteit zo slecht zou zijn voor u.

Madam Vitesse: Maar hij komt zo gesloten over.

Tamara: Ik weet niet of ge dat weet, maar zijn ouders zijn verongelukt samen met zijn zusje. Ie was een jaar of 8. Ze zijn omgekomen in een auto-ongeluk. Hij zat ook in de auto, maar had enkel een paar lichte verwondingen. De voorzitter heeft hem sindsdien grotendeels opgevangen.

Madam Vitesse: 't Is niet waar?! Jeetje, zo erg. 'k Wist dat niet. Amai, dan is het wel normaal dat ge wat introverter wordt.

Tamara: Ik ben nog kort samen geweest met Victor, in het begin dat ik hier op RadJozef zat. Maar ik ging nog veel te graag naar fuiven en andere jongens ontdekken en zo. 't Heeft niet lang geduurd. Moest ik Victor nú tegenkomen...

Madam Vitesse: Allé, Victor en ik... 'k Moet wel zeggen, 'k heb hem altijd een heel schattig bazeke gevonden. Enfin, het doet er toch niet meer toe. Morgen is het hier over en uit. Hoelang zit gij eigenlijk al bij de radio?

Tamara: Dat is al lang geleden. 16 jaar. Ik ben altijd al gefascineerd geweest door radio. Ik denk dat mijn radiopassie echt begonnen is met Hallo Hautekiet.

Madam Vitesse: Maar allé, ik was daar ook superfan van.

Tamara: Ik was nochtans geen Studio Brussel fan, maar elke woensdagnamiddag zat ik aan mijn radio gekluisterd.

Madam Vitesse: Ik ook. Ik ben er zelfs nog in geweest.

Tamara: Dat meent ge niet?

Madam Vitesse: Ge kon zo vragen stellen. 'k Peins dat dat aan "Axion info" was. En ik heb daar ook eens een vraag aan gesteld.

Tamara: *(Gaat er helemaal in op)* Wat was uw vraag?

Madam Vitesse: Dat was echt onnozel: hoe komt het dat het snelste dier ter wereld een luipaard noemt?

Tamara: *(Moet eens goed lachen)* Cool. Ik heb nooit gedurfd om te bellen. Maar trouwens: het is niet noemen, maar heten. “hoe komt het dat het snelste dier ter wereld een luipaard heet”. Jantje was daar vree gevoelig voor.

Madam Vitesse: Ah nee he. De náám van dat dier is een luipaard, dus het is noemen. Naam – noemen...

Tamara: Wedden dat het “heten” is?

Madam Vitesse: Als ik juist ben, drinkt gij 2 glazen cava ad fundum op oudejaar. Als god het belieft.

Tamara: Als ik gelijk heb *(Denk eens na en moet dan lachen)* nodig ik mr. Leemans uit in de studio voor oudejaar.

Madam Vitesse: Waarom zoudt ge dat doen?

Tamara: 't Moet toch iets zijn dat ge niet leuk vindt. En ik heb geen problemen met die vent.

Madam Vitesse: Allé, 't is goed.

Tamara: *(Ze zoekt het op op haar gsm en moet lachen)* Hihi. “Als iets of iemand reeds een officiële naam heeft, is het “heten”. Als je iets zelf een naam geeft is het noemen. Bijvoorbeeld hij heet Michael, maar iedereen noemt hem Herman”. Sorry, maar bij mijn weten is luipaard de officiële naam van dat dier. Dus het is heten.

Madam Vitesse: Miljaarde, straks is Lemmy hier met oudejaar.

Tamara: *(Plagend)* Ge kunt nu nog hopen dat hij niet wil komen.

Madam Vitesse: Of dat die asteroïde toch op onze kop valt. *(Ze moeten alle twee lachen)* Oei, 't liedje is bijna gedaan. *(Ze zetten beiden hun koptelefoon op)* “Alanis

Morisette” met “The couch” op nr 373. We zijn nog steeds in blijde verwachting van Kelly die elk moment kan arriveren.

Tamara: Er valt mij nog iets anders te binnen: geven we vanavond onze prijs ook niet weg?

Madam Vitesse: 't Zal nog niet zijn! Dat is iets voor straks. *(Ze duwt een knop en onmiddellijk start “Beastie boys - Sabotage”)* Ahaa, er komt leven in de brouwerij.

Tamara: Eentje vanuit onze jonge tijd.

Madam Vitesse: *(Ze draait het cijfer om naar “372”)* Op nr 372 de “Beastie Boys” met “Sabotaaaaaaaage”! *(Madam Vitesse zwiert haar koptelefoon uit, springt onmiddellijk recht en danst als een echte rock-chick. Ze port Tamara aan om mee te doen. Beiden doen heel uitbundig. Madam Vitesse kan een trui uitdoen en we zien daaronder dan een heel stoere T-shirt. Kelly komt nu binnen en wordt onmiddellijk mee betrokken in het gesprong en geduw. Ze doet enthousiast mee. Even later gaan ze uitgeput zitten en ze verstillen de muziek)*

Kelly: Zalige ontvangst hier. *(Ze begroet iedereen)*

Madam Vitesse: Merci om te komen.

Kelly: ‘k Had het beloofd he. En daarbij: ‘k ga vannacht toch niet slapen dus ‘k heb nog wel effekes tijd om hier bij jullie te zijn.

Madam Vitesse: Ik heb ook zitten peinzen om een nachtje door te steken. Misschien een serie “binge watchen” of zo.

Kelly: Ik ga alleszins de laatste uren niet al slapend doorbrengen. En wat maakt het uit dat ge morgen niet fris zijt als dat spel op onze kop valt. Maar kom, we gaan het niet teveel over morgen hebben. We zijn hier nu om plezier te maken.

Madam Vitesse: Alright, that’s my girl. Wilt ge iets om te drinken? Wijn of zo?

Kelly: Hebt ge een pintje?

Madam Vitesse: 't Zal nog niet. Tamara, wilt ge anders de bak van de cafetaria naar hier brengen. *(Tamara gaat naar de cafetaria en komt terug met een bak bier. Ze doet voor iedereen een pintje open)* *(Tegen Kelly)* 't Is lang geleden he.

Kelly: De laatste keer was op een mosselsouper van de school zeker? Hoe is het met u? *(Kijkt rond)* Ge hebt hier wel een toffe job.

Madam Vitesse: Dat is hier een hobby, hoor. We worden hier niet voor betaald. Maar echt heel plezant. 'k Vind het jammer dat ik er niet vroeger mee begonnen ben. En gij? Kunt ge al wat leven van de muziek?

Kelly: 'k Heb toch alleszins mijn werk opgezegd. Niet dat ik er al zoveel aan verdien. Maar 'k wil er 100% voor gaan zodat ik er later geen spijt kan van hebben. We zien wel.

Madam Vitesse: *(Tamara heeft iedereen een pintje gegeven en ze klinken)* Santé! We zijn hier nog niet weg.

Kelly: Zeg eens, wat had ge hier van mij verwacht?

Madam Vitesse: Gewoon een chill gesprek subiet op de radio, over uw zingen en zo. 'k Heb eigenlijk niet veel vragen voorbereid. Meestal loopt dat rap los. We hebben wel maar één microfoon die werkt. We moeten allemaal daarin spreken.

Tamara: En we mogen ook nog een prijs weggeven.

Kelly: Tof. *(Iedereen zet zijn koptelefoon op)*

Madam Vitesse: Wie zonet naar de webcam keek zal denken dat we bezeten zijn van de duivel. Echter, niets is minder waar. Wat zeg ik: alles is meer waar. We waren gewoon aan het surfen op de golven van fantastische muziek: "Sabotage" van de "Beastie Boys".

Tamara: Onze bijzondere gast is ook gearriveerd: Kelly Verbier, dames en heren. *(We horen de applaus-jingle)* Wel gekomen. En een welgemeende dank dat u op deze vreemde avond toch nog tijd vrijmaakt voor ons en de luisteraars.

Kelly: Goieavond iedereen. 't Is heel graag gedaan. Maar tutoyeer me gerust. (Ze ziet een bedenkelijk blik van Tamara) Zeg gerust "je-jij-gij" in plaats van "u".

Madam Vitesse: Tof. Als er mag getutoyeerd worden, zijn we er altijd graag bij. "Jouw" carrière lijkt als een komeet in de lucht geschoten sinds "jouw" deelname aan The Voice. Hoe voel "je" het zelf aan?

Kelly: Het is eigenlijk te zot voor woorden. De mensen gaan u echt anders bekijken. Iedereen staat te springen om u te helpen of een plezier te doen.

Tamara: Is dat zo extreem?

Kelly: Eigenlijk wel. Gisteren nog gebeurd: ik liet in de Okay⁷ per ongeluk een fles wijn vallen. Normaal krijgt ge dan onder uw voeten en moet ge die fles betalen. Ík kreeg excuses van de winkel omdat er wijnplekken op mijn schoenen waren en kreeg zelfs een fles wijn gratis mee. Al van die dingen.

Tamara: Hebt gij al zo'n lijst van zaken die je wil als je ergens gaat optreden?

Kelly: Een "rider list"? Ja. Maar er staat niet veel op. En ook enkel zaken die ik echt wel kan gebruiken. Bijvoorbeeld dat er thee moet zijn. Voor mijn stem he. Maar ik heb wel al andere toestanden gezien.

Madam Vitesse: Ola, ik voel roddels komen.

Kelly: (Moet eens lachen. Tamara en Madam Vitesse hangen aan haar lippen) Op een festival was er een buitenlandse artiest en die had op zijn "rider list" dat hij een boks sparringpartner wou. Hij wou kunnen boksen vóór of na zijn optreden.

Madam Vitesse: Wie was dat?

Kelly: 'k Ga geen namen noemen. De organisatie had lang moeten zoeken achter zo een sparringpartner. Uiteindelijk hadden ze iemand gevonden bij een boks club in de streek. Die zat dan heel de dag op dat festival backstage te wachten in een klein

⁷ Grootwarenhuis in Kruisem

zaaltje dat ze ook nog ingericht hadden. Maar die dag had mijnheer de artiest toch geen goesting om te boksen.

Tamara: Die vermaledijde sterren toch.

Kelly: Nog eentje? (*Tamara en Madam Vitesse knikken van ja*) Een andere artiest, ook een internationale klepper, had op zijn lijst staan dat hij een massage moest kunnen krijgen. Dat festival had dus een masseur voorzien met alles erop en eraan. Mijnheer wou dan uiteindelijk een massage, maar er was geen rekening mee gehouden dat hij meer dan 120 kg woog en de massagetafel kon dat niet dragen. Ze hebben dan subtiel duidelijk moeten maken dat een massage toch niet mogelijk was. (*Iedereen moet ermee lachen*)

Madam Vitesse: Zalig. Iets anders. Wij hebben samen in de klas gezeten. Ik weet dus dat Verbier niet uw echte achternaam is. Wat is het verhaal daarachter?

Kelly: Ah, ik maak graag woordspelingen. Ke – liever -bier. (*Steekt haar pintje op*)

Madam Vitesse: Oesje, ik had dat niet door.

Tamara: (*Moet ermee lachen*) Is 't echt? Dat is gelijk "Kenji minogue". Dat is ook zo'n leuke woordspeling.

Kelly: Naast zingen heb ik weinig andere talenten, maar ik ben wel heel goed in woordspelingen. Geef mij eens een iets.

Madam Vitesse: Hoe bedoelt ge?

Kelly: Zeg mij gewoon een woord. Een zelfstandig naamwoord of zo.

Tamara: Bokser!

Kelly: Euhm, ge wordt beter bokser: meer kans op slagen.

Madam Vitesse: Eten.

Kelly: Wacht he. (*Denkt even*) Ah, afslanktips: daar ben je vet mee.

Madam Vitesse: Maar allé, hoe doet ge dat?

Kelly: Om één of andere reden kunnen mijn hersenen dat goed. En ik onthoud ze ook makkelijk als ik er tegen komen. Gisteren las ik nog een toffe: mensen die nooit wat geven, daar krijg ik het van.

Madam Vitesse: Dat is echt niet normaal cool. Ik wil dat ook kunnen.

Tamara: En met die “geven” hebben we een naadloos bruggetje gemaakt naar onze prijsvraag. Geven we dat nu niet weg?

Madam Vitesse: Amai, ge staat zo fel om de prijs weg te geven.

Kelly: Over staan gesproken: hij zag haar niet meer staan, dus liet hij haar zitten.
(Iedereen moet weer lachen)

Tamara: Allé kom, we gaan de winnaar trekken. *(We horen de juich-jingle)* Ik ga die doos met inzendingen pakken. *(Tamara gaat naar de cafetaria om de doos)*

Madam Vitesse: Voor al wie mee gedaan heeft met onze wedstrijd, wordt het nu wel even spannend. Er is een luxe doos pralinen te winnen van Chocolat Art! *(Tamara komt terug binnen)* Dames en heren, wie zo meteen zijn of haar naam hoort, moet zo snel mogelijk naar de studio komen. We gaan nú de trekking doen. *(Madam Vitesse duwt op een knopje en we horen de tune uit Blind date. Bv.*

<https://www.youtube.com/watch?v=6qg9pTODzOU> van 2'45" tot 2'51". Tamara stroopt haar mouwen op. Net wanneer de tune begint, komt Gerda met haar hoofd door de deur piepen en zwaait. Ze stapt dan de studio binnen. Het komt over zoals de “dubbele zwaai” in Blind date. Gerda heeft gewone kledij aan en niet haar postbode kostuum)

Gerda: Is er geen belet?

Madam Vitesse: Wie dat ze hier binnen smijten? De facteur!

Gerda: Ja, ‘k dacht... *(Tamara doet teken aan Gerda dat ze in de microfoon moet spreken. Ze wordt op slag wat nerveus omdat ze live op de radio gaat komen)* Ja, ‘k dacht: als ik win, moet ik hier toch zijn. Dus ik kan evengoed al gaan. *(Gerda geeft*

Kelly met twee handen een hand die ze lang blijft vasthouden) Madam Verbier, gij zijt het echt.

Kelly: Zeg maar Kelly hoor.

Gerda: Ik ben supergrote fan van u. Ik snij al uw artikels uit de gazet. ‘k Heb zo een groot plakboek. ‘k Heb eens gelezen, in de Story peins ik, dat gij maar één keer per maand naar de kapper gaat? Dat kan toch niet?!

Kelly: Ge moet niet alles geloven wat er in de “boekskes” staat. Maar dat is wel juist.

Gerda: *(Kijkt vol ongeloof naar Tamara en Madam Vitesse)* Dat is toch echt straf?
(Aarzelend) Zou ik een handtekening mogen hebben van u?

Kelly: ‘t Zal wel zijn. Geef mij eens pen en papier.

Gerda: Nee. Zet het maar op mij. Op mijn rug, tussen mijn schouderbladen. *(Tamara geeft Kelly een stylo)* Ja, ‘t zal er dan lang blijven opstaan. Ik kan daar niet goed aan als ik mij was. *(Kelly zet haar handtekening)*

Madam Vitesse: Dat is hier weer plezante radio. *(Al lachend)* De Vicaris-generaal zal het graag horen.

Gerda: En is Victor er niet?

Tamara: Nee, die is mee met de voorzitter naar de mis. Kom, we gaan de prijs weggeven.

Madam Vitesse: Wie gaat eigenlijk het kaartje van de winnaar trekken? Wie heeft er nog een beetje een onschuldige hand? *(Iedereen kijkt bedenkelijk en doet teken van niet)*

Kelly: Kan “Jezúús” ons niet helpen? *(Ze spreekt het uit zoals Madam Vitesse in het begin van het stuk)*

Madam Vitesse: *(Lachend)* Pas op wat ge zegt, dat ligt hier gevoelig: het is *(Overdreven articulerend)* “Jeshush”.

Tamara: We kunnen altijd eens proberen of hij ons een handje kan helpen. *(Ze pakt een Jezus-beeldje en schudt ermee in de doos. Als ze het eruit haalt, hangt er een briefje aan Jezus zijn hand. In werkelijkheid zijn er twee identieke Jezus beeldjes waarbij één al in de doos ligt met een briefje aan. Bij het “schudden” laat Tamara het beeldje zonder briefje los in de doos en pakt het beeldje mét briefje)* Tataaaaa!

Madam Vitesse: Goed gedaan, manneke.

Tamara: *(Tamara trekt het briefje van het beeldje. Kan bijvoorbeeld vastzitten met een rekker. Ze geeft het aan Kelly)* Aan u de eer om de winnaar of winnares bekend te maken.

Kelly: De winnaar is geworden: “x”. *(Ze leest de naam op het briefje. Er volgt een applaus-jingle)*

Gerda: Allé, hoe kan dat nu? In mijn horoscoop stond er nochtans dat er deze week iets speciaal ging gebeuren in mijn leven.

Madam Vitesse: Amai, dat is nogal een verrassende voorspelling.

Tamara: Ok, “x”, kom maar om uw prijs! *(“x” zal in het publiek zitten en moet waarschijnlijk wat aangespoord worden alvorens naar voren te komen. Madam Vitesse kan de naam van “x” scanderen. Als niemand uit het publiek naar voor komt, kan een ander briefje getrokken worden)* Aha, daar is de winnaar!

Madam Vitesse: Mogen we uw identiteitskaart zien ter controle? *(Nu kan er geïmproviseerd worden naargelang het antwoord van de toeschouwer. Uiteindelijk wordt de doos pralinen gegeven)*

Gerda: *(Tegen de winnaar)* Mag ik anders één praline? Please. Ik vind dat superlekker. *(De anderen kunnen meehelpen aandringen als de winnaar aarzelt: “Ge kunt wel één praline missen, zeker?”... Gerda neemt uiteindelijk één praline uit de doos. Ook de anderen kijken eens in de doos en pakken een praline)* Merci. Gij maakt mijn dag goed. Jammer dat onze Blackie dat niet mag eten. Of ‘k had er nog eentje meegenomen voor hem. ‘k Kan hem misschien subiet nog een bad geven om hem te

verwennen. Hij heeft dat supergraag. Ge zoudt hem eens moeten zien spelen met het badeendje tussen al dat schuim. Zijn staartje doet dan nogal van... (*Doet met haar arm een hevig kwispelend staartje na*)

Madam Vitesse: (*Onderbreekt haar*) Dat weten we dan ook weer. Alright, (*Tegen de winnaar*) bedankt voor het ophalen van uw prijs. Mannekes, ik wil niet dat dat hier morgen gedaan gaat zijn. Dat is hier veel te plezant! Wij gaan effe bekomen met “Cee Lo Green” en zijn “Crazy”. (*We horen “Cee Lo Green – Crazy”. Het cijfer wordt ook omgedraaid naar “371”. Er worden high-fives uitgedeeld aan elkaar en verder gedronken*)

Black-out

Inslag asteroïde (Woensdag 30/12, 14u)

(We horen “Adamo – Quand les roses” en het cijfer vóór de tafel staat op “215”. De voorzitter zit achter de presentatietafel en Victor staat naast hem)

Voorzitter: Staat die reportage klaar? ‘k Zou het subiet afspelen.

Victor: *(Checkt het nog eens op de computer)* Jaja.

Voorzitter: Hoelang duurt het juist?

Victor: *(Kijkt op het scherm)* 2 minuten 32 seconden.

Voorzitter: Ah, we hebben dan nog mooi de tijd.

Victor: *(Kijkt op de klok en daarna met lichte paniek naar de voorzitter)* Nog een kwartier, pfff. Hoe dicht zou die asteroïde nu al zijn?!

Voorzitter: Komaan Victor, nog blijven focussen. *(Zet zijn koptelefoon op en verstild “Adamo – Quand les roses”)* U hoorde “Adamo” met “Quand les roses” op nr 215. Alvorens we verder gaan met onze top, laat ik u de reportage horen die Tamara gisteren gemaakt heeft op “Start to Tinder”. Dit was de vierde activiteit die schepen Leemans georganiseerd had. En voor wie Tinder niet kent: dit is een programma op uw gsm om mensen te leren kennen.

(De voorzitter duwt op een knopje. “Adamo – Quand les roses” stop met spelen en we horen de jingle van RadJo-zef, gevolgd door de opgenomen reportage)

Tamara: Ik ben in de zaal “De volkskring” waar op dit moment de activiteit “Start to Tinder” plaats vindt. Er is een vrij grote opkomst, nog meer dan op de vorige activiteiten heb ik me laten vertellen. Ik merk ook vrij veel energie in de zaal. Blijkbaar maakt deze activiteit bij de senioren toch de nodige emoties los. We kunnen dat direct eens checken. Hallo, wie bent u? Oei, ik krijg teken dat hij niet gestoord wil worden. Blijkbaar te geconcentreerd aan het “swipen”. Hier eens proberen: mevrouw, wie bent u?

Godelieve: Ik ben Godelieve.

Tamara: En u heeft het hier precies naar uw zin?

Godelieve: Amai nog niet. We hebben hier al 't één en 't ander opgestoken vandaag. Waarom hebben ze ons dat niet vroeger geleerd. Het zou verplicht moeten zijn als je weduwe wordt op latere leeftijd.

Tamara: Je bent al een tijdje alleen?

Godelieve: Ahja, mijn man is 6 jaar geleden gestorven. Hij is door het rood gereden.

Tamara: Oei, en dan tegen een auto gebotst?

Godelieve: Nee, hij is door het rode licht zelf gereden, de paal he.

Tamara: Dat moet een schok geweest zijn voor u. En u voelt stilaan weer een sterke drang naar gezelschap?

Godelieve: De mensen onderschatten dat enorm. Wij geven en krijgen op onze leeftijd ook nog graag een beetje liefde en affectie. Allé, een vélo waar ge niet meer mee rijdt, gaat ook roesten he.

Tamara: Je hebt daarnet veel uitleg gekregen over Tinder. Heb je de app ook al effectief gebruikt?

Godelieve: 't Zal wel zijn. Mijn vinger doet al wat zeer van te "swipen". Al kan dat natuurlijk ook zijn van mijn reuma. Er bestaan toch veel mannen op de wereld he. En 'k heb ze bijna allemaal geliked. Ze zien er zo sympathiek uit. 'k Heb zelfs al mijn super-like voor vandaag uitgedeeld. 't Was enen met veel haar. Ge ziet dat niet te veel meer op onze leeftijd he. 'k Ben nu aan het wachten op een match. 't Is toch spannend he. 't Is te hopen dat ie wel wat uit de buurt gaat zijn. Ben niet meer zo goed te been he. Dat gaat anders wat moeilijk zijn om daar naartoe te gaan. Al zeiden ze dat ge dat kunt oplossen door pikante foto's door te sturen. Maar juffrouwetje, allé, ziet ge mij dat al doen?

Tamara: 'k Zal u zeggen, ik heb dat zelfs op mijn jongere leeftijd nog nooit gedaan. Godelieve, bedankt voor uw reactie. U hoort het beste luisteraars, sommige mensen

beginnen vandaag aan hun tweede jeugd. Mag ik u toch nog één iets vragen? Hoe gaat u om met de mogelijke inslag?

Godelieve: Wij hebben de Tweede Wereldoorlog overleefd. Dit gaat dan ook wel lukken zeker? Ach kijk, we hebben een schoon leven gehad. 't Is niet dat wij nog zoveel dromen hebben he. 'k Zou het enkel jammer vinden dat, moest ik straks een match hebben, ik hem nooit zou kunnen ontmoeten.

Tamara: Dat kan ik geloven. Merci voor uw reactie. Terug over naar de studio.

(We horen onmiddellijk "Dire Straits – Brothers in arms" en de voorzitter draait het cijfer om naar "214")

Voorzitter: *(Kijkt op zijn horloge)* Nog 12 minuten.

Victor: Pfff, ik krijg er gelijk de bibber van. *(Toont zijn bibberende handen)*

Voorzitter: *(Pakt Victor eens vast)* Vergeet niet, wat er straks ook gebeurt, Onze Lieve Heer gaat ons altijd bijstaan. Ik troost mij er ook mee dat we het hier goed hebben gehad.

Victor: *(Pakt op zijn beurt de voorzitter vast)* Merci om mij zo goed opgevangen te hebben. *(Aarzelend, geëmotioneerd)* Ik heb dat misschien soms te weinig gezegd, maar echt waar: merci. Ook hier met de radio, dat was echt zo plezant om met die techniek bezig te zijn. *(Wijst naar het serverlokaal)* Dat kotje was mijn tweede thuis.

Voorzitter: De oprichting van RadJo-zef is één van de beste beslissingen geweest die ik in mijn leven genomen heb. 't Was een eer om al die jaren met zo'n enthousiaste ploeg vrijwilligers te kunnen samenwerken en onze gemeenschap een aangename radiozender te kunnen geven.

Victor: Alleen met die Madam Vitesse had ik het soms wat moeilijk. Ik weet niet wat ze eigenlijk van mij dacht, maar dat was soms echt pesten wat ze deed.

Voorzitter: Zou dat niet eerder plagen geweest zijn?

Victor: Hoe bedoelt ge?

Voorzitter: Iemand plagen om iets te vragen...

Victor: Peinst ge? Dat geloof ik echt niet.

Voorzitter: *(Met een knipoog)* Ik had toch de indruk dat ze het wel wat had voor u. Allé, ze kwam zo graag aan u.

Victor: *(Moet eens verlegen glimlachen)* 'k Weet niet. 't Maakt nu toch niet meer uit. *(Aarzelend)* Hebt gij eigenlijk ooit iemand gehad?

Voorzitter: Och Victorke, nee. Ik heb alleen liefde van God gekend. *(Bekent aarzelend)* 'k Moet wel eerlijk zeggen dat dat soms wel lastig was. Als ik 16 was, heb ik eens iemand ontmoet op reis aan de Costa Blanca. Ik was daar een week met mijn ouders. Ze was van Leuven. We hebben toen veel samen opgetrokken. Dat was bij het opstaan verlangen om samen te pingpongen of om ter onnozelst in het water te springen. Ik was er echt zot van. En zij vond mij ook wel leuk. Op de laatste avond hebben we zelfs wat gekust. Ik dacht dat mijn hart uit mijn lijf ging springen. We hebben elkaar na die reis nog geschreven, maar het duurde altijd maar langer voor ze antwoordde en op een bepaald moment heb ik ze niet meer gehoord. Josiane heette ze. En dan heb ik God ontmoet. Hoe gaat dat allemaal in het leven... 't Is juist: ik heb heel misschien dat nummer gevonden dat gij zocht. Met die akoestische gitaar he? *(Duwt wat knopjes in op de computer en mengpaneel)* Wacht, 'k ga het u eens laten horen. *(Hij zet de voorbeluistering aan en we horen "Roxette - Fingertips", de versie op de cd "Tourism". Victor kijkt vol verwachting bij de eerste akoestische noten, maar schudt ontgoocheld het hoofd op de eerste gezongen noten)* Ah, jammer. Ik had het u graag nog gegeven.

Victor: *(De voorzitter zet het uit, maar Victor houdt hem snel tegen)* Wacht, kunt ge het nog effekes laten spelen? Dat liedje stond op één van de eerste cd's die ik ooit gehad heb. Mijn ouders hadden die cd van Roxette cadeau gegeven voor mijn verjaardag. *(De voorzitter knikt en laat het vrij luid verder spelen. Beide heren zitten naast elkaar, voor zich uit te staren, genietend van de muziek maar ook beseffend hoe dramatisch het moment is. De voorzitter geeft eens een troostende schouderklop)*

Gerda: *(Komt geëmotioneerd binnen in de studio)* Victor, ik moet u nog iets vertellen.

Voorzitter: Gerda! Wat doet gij hier?

Gerda: *(Weet met zichzelf geen blijf)* Hoeveel tijd heb ik nog? *(Kijkt op haar gsm)* Oei, 'k ga het rap moeten vertellen. 'k Was beter vroeger gekomen...

Voorzitter: Zo over uw toeren. Rustig Gerda. Adem eens goed in en uit.

Gerda: *(Gerda ademt heel diep in en uit en veegt haar tranen weg)* Victor, ik wil het al zolang vertellen, maar durfde nooit. Ik ben de oorzaak dat uw ouders... dat uw ouders en uw zus... verongelukt zijn. *(Ze begint te wenen en veegt haar tranen weg)*

Voorzitter: *(Victor staart wezenloos voor zich uit)* Maar ze zijn toch moeten uitwijken voor een hond? En zo tegen een tegenliggende camion gereden.

Gerda: Ja. Dat was aan het huis van mijn ouders. Maar ik heb de bal gegooid waarachter onze hond gelopen is.

Victor: Wat zegt gij allemaal?

Gerda: Had ik die bal niet gegooid, had onze hond daar nooit op straat gelopen.

Voorzitter: Hoe oud waart gij toen?

Gerda: Vier. We hadden maar een kleine tuin en ik wou de hond eens verder doen lopen achter de bal. Normaal was het hekken altijd toe zodat de hond niet op straat kon. Maar ik heb toen dus het hekken open gedaan en de bal gegooid. En plots was er een luide knal. Het is al zolang geleden, maar ik wordt 's nachts nog altijd wakker van die knal. Ik wil het al zolang vertellen, maar durfde nooit. Maar nu met die inslag... Het spijt me Victor, het spijt me zo. Ik heb dat nooit van mijn leven gewild. Ik beseftte niet dat dat kon gebeuren. Ik wou gewoon spelen met onze hond.

Victor: *(Na een korte stilte. Veegt ook zijn tranen weg)* Ge waart maar vier jaar. Ik kan dan toch niet boos zijn. 't Is zo'n brute pech.

Gerda: (*Pakt hem vast*) Ik weet het, maar ik heb die bal gegooid. Had ik dat niet gedaan...

Victor: 't Is ok Gerda. Het is gebeurd en gij hebt dat ook niet gewild.

Voorzitter: (*Na een korte stilte*) Dat is heel mooi Victor, dat ge Gerda kunt vergeven. Dat is één van de mooiste daden dat ge kunt doen.

Gerda: (*Laat Victor los*) Altijd als ik u zag, brak mijn hart. Ik wou het dan ergens zo graag zeggen, maar durfde nooit. 't Is trouwens daarom dat ik ook altijd alleen ben geweest: ik verdiende het gelijk niet om gelukkig te zijn bij iemand. Niet na wat ik u had aangedaan.

Victor: (*Victor pakt nu Gerda vast*) 't Is ok Gerda. Tegen de wet van Murphy kon gij nooit op.

Voorzitter: (*Kijkt op zijn horloge*) Sorry Gerda en Victor, maar het is bijna van dat.

Gerda: Pfff, 't zijn hier veel emoties op korte tijd. Ik ga terug naar de auto gaan want Blackie zit daar nog. We nemen hier geen afscheid want ik hoop nog altijd dat dat spel ons net niet gaat raken. Tot straks he. (*Gerda gaat af*)

Voorzitter: Amai, dat is nogal een nieuws.

Victor: Ik kan niet meer goed nadenken. 't Is een beetje veel ineens.

Voorzitter: Dat zal wel. Victor, het is bijna zover.

Victor: Als het niet geeft, ga ik mij in het serverkot zetten.

Voorzitter: Geen probleem. Kom hier, jongen. (*Hij drukt de wezenloze Victor nog eens goed tegen zich aan en geeft hem een kruisje op zijn voorhoofd*) God zegene en beware je. Als het een troost mag zijn mocht dat hier straks verkeerd aflopen: ge gaat misschien zo meteen uw ouders en zusje terugzien.

Victor: Hopelijk tot straks. (*Victor gaat met betraande ogen het serverlokaal binnen. De voorzitter zet zich terug achter de presentatietafel en zet zijn koptelefoon op. We*

horen opnieuw de "Dire Straits" met "Brothers in arms") Dit waren de "Dire Straits" met "Brothers in arms" op nummer, euhm op hoeveel staan ze nu weer. (Kijkt naar het cijfer voor zijn tafel) Nummer 214, dat is het. Je zou van minder uw kluts kwijt geraken. We zijn op ongeveer één minuut vóór de mogelijke inslag. Dames en heren, het was me een eer om jullie herder te zijn. En hopelijk mag ik het toch nog vele jaren doen. Ik doe hier alleszins gewoon verder met de lijst en hoor jullie hopelijk terug na het volgende nummer. Ik begrijp jullie intense emoties van paniek die jullie nu waarschijnlijk zullen hebben. (Hij duwt een knop in en we horen de intro van "David Bowie – Space Odity") Wie zich eenzaam en alleen voelt: denk aan gisteravond toen we samen de laatste mis gevierd hebben, hoe we samen gebeden en gezongen hebben. Denk aan de warmte en samenhang die we toen voelden. En weet dat God er altijd is om ons te steunen, ook nu. God, help ons en geef alsjeblieft subiet een duw aan die vliegende steen. (Hij duwt een knop in en we horen nu vrij luid "David Bowie – Space Odity". De voorzitter leunt eens goed achteruit in zijn stoel en zucht. Hij draait het cijfer vóór de tafel naar "213". Bij "Take your protein pills and put your helmet on" neemt hij een slok van een klein flesje alcohol dat hij in zijn binnenzak heeft en zet hij zijn helm op die bij zijn jas ligt. Dat kan een ouderwetse helm zijn die van op zolder lijkt te komen. Daarna kijkt hij nog eens rond en pakt Jezus bij zich. Hij geeft die ook nog een kruisje op het voorhoofd. Als de muziek chaotisch wordt, mag het echt luid staan. Het is zagezegd het moment dat de asteroïde kan inslaan. De voorzitter doet zijn handen over zijn hoofd en er kunnen felle spots richting publiek gericht zijn die 100% aangaan. Deze moeten het publiek verblinden. Als dit chaotisch stukje in het lied gedaan is, blijkt er geen inslag geweest te zijn. De felle spots gaan weer uit. De voorzitter staat euforisch recht en kust het Jezus-beeldje. Victor komt ook uit het serverlokaal en valt al even euforisch de voorzitter in de armen. Ook Gerda komt in volle euforie weer op)

Black-out

Einde top 1000 (Donderdag 31/12, 18u)

(Tamara heeft haar koptelefoon op en is aan het presenteren. Mr. Leemans en Kelly Verbier zijn ook in de studio. Victor is ook aanwezig, maar loopt in en uit het serverlokaal waar hij zoals steeds met de techniek bezig is. Het cijfer vóór de tafel staat op "4". Op tafel zie je reeds spullen liggen ter voorbereiding van een oudejaarsavond diner. Iedereen is uitgelaten omdat de inslag niet gebeurd is)

Tamara: Na 997 liedjes gedraaid te hebben en een existentiële crisis overleefd te hebben, zijn we na zes dagen aanbeland aan het podium van onze top 1000. En ik kan u nu al vertellen: die ziet er op z'n zachtst gezegd verrassend uit. Verwacht geen "Queen" of "Bryan Adams". *(Ze duwt op een knop en we horen de intro van de radio versie van "The Black Eyed Peas – Boom Boom Pow")* Want wat dacht u van dit: op nummer drie staat een bijzonder vette dance-schijf: "Boom Boom Pow" van "The Black Eyed Peas". *(We horen de radio versie van "The Black Eyed Peas – Boom Boom Pow". Tamara draait het cijfer vóór haar tafel naar "3" en na een paar beats zet ze haar koptelefoon af)*

Kelly: Jullie hebben precies toch een jong publiek. Als er zoveel op dit nummer gestemd is.

Tamara: Ik verschiet er ook van. En die nummer 2 straks is misschien nog zaliger. Ge gaat het subiet wel horen.

Kelly: Allé, ben benieuwd.

Madam Vitesse: *(Ze komt binnen met haar jas aan en 2 flessen bubbels) "Fo' shizzle my nizzle", wat een plaat. Zet dat eens luider. (Tamara draait aan een knopje en Madam Vitesse doet ritmisch haar jas uit en zet de flessen op tafel. Ze playbacket uitbundig mee, met de nodige zotte dansbewegingen. Tamara kijkt geamuseerd toe en zet het dan weer stiller)* Dat gaat hier nog zo zwaar ontploffen. *(Begroet Kelly)* Allé Kelly, echt tof dat ge gekomen zijt.

Kelly: Ik had het beloofd he: als dat kiezelsteentje niet op onze kop ging vallen, zou ik nog eens kort binnenspringen.

Madam Vitesse: Blijf effekes he.

Mr. Leemans: Hebt ge al gehoord dat die rots toch tegen iets gebotst is?

Tamara: Ah nee.

Mr. Leemans: Ja, tegen die Tesla die Elon Musk de ruimte had ingeschoten.

Madam Vitesse: Zalig. Dat is precies kleiduifschieten: wij schieten iets in de lucht en God probeert het af te knallen. (*Begroet nu mr. Leemans*) Aangenaam om u terug te zien. (*Mr. Leemans knikt en ze geven elkaar een hand*) Hoe is het nog geweest met uw, euhm, “L” “U” “L”?

Mr. Leemans: Ah, ik heb die naam dan nog aangepast, naar “Leemans offreert liefdadigheid”.

Madam Vitesse: (*Knikt instemmend*) Lol! Goeie keuze.

Mr. Leemans: Ja, dat is een groot succes geworden. (*Tegen Tamara*) Gij zijt eens langsgelopen zeker, op één van de activiteiten?

Tamara: Ja, die “Start to Tinder”. Dat was inderdaad redelijk zot. Ik wou niet te veel overdrijven in mijn reportage, maar die bejaarden hadden een blik in hun ogen gelijk kinderen die een cadeau krijgen van Sinterklaas.

Mr. Leemans: ‘t Was echt hartverwarmend. Ik ga dat volgend jaar zeker opnieuw doen.

Madam Vitesse: We kunnen weer plannen maken voor volgend jaar, wat een bevrijdend gevoel he. Allé, goed gedaan Lemmy. (*Victor komt nu buiten uit het serverlokaal*) Ah hierzie, onze topper. Ge hebt het ook overleefd. (*Met een knipoog*) Onkruid vergaat niet he. (*Er hangt een soort spanning in de lucht nu ze elkaar iets anders bekijken en ze stuntelen: Madam Vitesse wil een zoen geven aan Victor maar die steekt zijn hand uit. Ze lachen eens. Nu steekt Madam Vitesse haar hand uit en*

wil Victor haar een zoen geven. Ze lachen nog eens. Uiteindelijk pakt Madam Vitesse Victor eens goed vast) En de voorzitter is er niet?

Victor: Hij is nog vlug naar de winkel. Hij was de mayonaise en ketchup vergeten.

Tamagotchi: Ik wil frieten.

Madam Vitesse: *(Ze pakt de tamagotchi uit haar sacoche. Ze spreekt zoals tegen een klein kind)* Maar hebt gij honger? *(Doet neuze-neuze)* Hebt gij honger? Hier zie, ge krijgt vandaag een gróót pak frieten. *(Ze duwt op wat knopjes achteraan de pop)*

Kelly: *(Enthousiast)* Zo wijs, ik heb er ook één. Ik dacht dat ik de enige volwassene was die zo iets had.

Madam Vitesse: Hebt ge hem bij? We kunnen ze anders samen laten spelen.

Kelly: Nee, ik durf er niet te veel mee in het openbaar komen. De mijnen is soms een beetje grofgebekt.

Tamagotchi: Zwijg gij apen smoeltje.

Madam Vitesse: *(Algemene hilariteit)* De mijnen dus soms ook. *(Neemt een fles bubbels en plastieken bekertjes)* Wie moet er een glas hebben? *(Iedereen stemt er mee in. De fles wordt geopend en uitgeschonken. Als ze het glas van Victor vult, is er opvallend oogcontact)*

Mr. Leemans: *(Als Madam Vitesse het glas voor mr. Leemans wil uitschenken)* Wat voor een fles is het?

Madam Vitesse: Hebt ge schrik dat de fles niet duur genoeg is misschien?

Mr. Leemans: Nee nee, zo bedoel ik het niet. Gewoon uit curiositeit. *(Madam Vitesse toont hem het etiket van de fles. Als iedereen bediend is, klinken ze allemaal)*

Madam Vitesse: *(Tegen Tamara)* Komt Nico niet?

Tamara: Jawel, hij is onderweg. Hij kan hier elk moment staan. *(Curieus, tegen Kelly)* Welke voornemens hebt gij eigenlijk? Op nummer 1 staan in de ultratop of zo?

Kelly: Ik doe daar niet aan mee. Goeie voornemens zijn gelijk een uitzending van de zevende dag: ge houdt dat niet lang vol. (*Richting mr. Leemans*) Ja, sorry.

Mr. Leemans: Geen probleem. Ik kan wel tegen een plaagstoot. (*Kijkt naar Madam Vitesse*) Dat weten jullie he.

Victor: (*Trekt zijn stoute schoenen aan. Tegen Madam Vitesse*) En wat zijn uw voornemens?

Madam Vitesse: Och, euhm, een goed lief kunnen versieren misschien?

Victor: Ah, ik dacht: “Eens in mijn onderbroek voor Victor staan.”

Tamara: (*Iedereen reageert verbaasd*) Ja Victor, die rotsblok is tegen uw kop gevlogen zeker?

Madam Vitesse: (*Trekt haar stoute schoenen aan*) Dat ook Victor, maar ‘k zou dat liever privé doen en dan combineren met mijn eerste voornemen. (*Victor weet niet wat hij hoort en begint hard te blozen. Madam Vitesse pakt hem eens goed vast bij zijn schouder en moet eens lachen*) Awel, ge hebt het al precies goed warm?

Tamara: (*Tegen Madam Vitesse*) We moeten de nummer 2 aankondigen. (*Ze gaan allebei naar de presentatietafel*) (*Tegen Kelly en mr. Leemans*) Wil er iemand van jullie nog iets zeggen op de radio? (*Kelly doet teken dat het niet hoeft*)

Mr. Leemans: Ik kan het dorpsfeest van volgende week aankondigen.

Tamara: Ah ja, goed idee.

Madam Vitesse: Ola, wordt er iets georganiseerd?

Tamara: Ja. Mr. Leemans kan subiet iets leuk aankondigen.

Madam Vitesse: Start to party!

Tamara: (*Madam Vitesse en Tamara zetten hun koptelefoon op*) Ok, ik haal er u zo meteen bij. (*Op het ritme van de muziek*) Bam, bam, baaaam! (*Ze duwt op een knop en de muziek verstild*) U hoorde “The Black Eyed Peas” met “Boom Boom Pow”. Wat

een opener van onze top drie. Wie via de webcam aan het kijken is, merkt ook dat onze studio steeds voller en voller geraakt (*Iedereen zwaait eens naar de webcam*) Zonet is ook Madam Vitesse gearriveerd. (*Madam Vitesse duwt een knopje in en we horen de applaus-jingle*)

Madam Vitesse: Er moet hier iemand zorgen voor de nodige alcohol. Dames en heren, net als jullie ben ik ook uitgelaten dat we hier nog mogen vertoeven. Ik excuseer mij nu al voor mijn overenthousiasme. Wij gaan hier vanavond een fameus feestje bouwen. Hopelijk doet u hetzelfde bij u thuis of waar u ook bent.

Tamara: Over feestje gesproken: mr. Leemans, schepen van Kruisem, is ook in de studio en heeft iets aan te kondigen.

Mr. Leemans: (*Komt dichterbij om in de microfoon te kunnen spreken*) Goeie avond beste luisteraars. Mr. Leemans hier, jullie schepen voor Vergunningsbeleid en Mobiliteit. Ik kan jullie hier een primeur vertellen: Kruisem nodigt volgende week zaterdag al haar inwoners uit op het dorpsplein voor groot vuurwerk en aansluitend feest. En dit om met een knaller niet alleen het nieuwe jaar in te zetten, maar ook het tweede deel van ons leven.

Madam Vitesse: Ah dat is tof.

Mr. Leemans: Dit is deze namiddag met de burgemeester en alle andere schepenen beslist. We voelen zoveel opluchting en enthousiasme bij de bevolking dat we dit moeten kanaliseren en concretiseren. De schepen van feestelijkheden is al volop bezig met de organisatie uit te werken.

Madam Vitesse: U mag ons ook allemaal verwachten. En ik neem aan dat er een paar gratis vaten worden gegeven door de gemeente?

Mr. Leemans: Euh, dat is niet voorzien.

Madam Vitesse: Oei, kleine domper. Wilt ge niet populair zijn bij uw kiezers misschien?

Mr. Leemans: *(Aarzelt even)* En de gemeente geeft ook een gratis vat. We doen een keer zot.

Madam Vitesse: *(Madam Vitesse duwt een knop in en we horen de applaus-jingle)*

Dat is bijzonder leuk nieuws. Beste luisteraars, zet het in uw agenda: volgende week zaterdag groot dorpsfeest in Kruisem!

Tamara: Terug naar onze top 1000, waar het einde nadert. Ook onze nummer 2 is zeer verrassend, maar daarom niet minder terecht. Op nummer 2 staat...

Madam Vitesse en Tamara: *(In koor) De "Harlem shake". (Ze duwt op een knop en "The Black Eyed Peas - Boom Boom Pow" dat nog op de achtergrond speelde, stopt en gaat direct over in "Baauer – Harlem shake". Tamara draait het cijfer vóór de tafel om naar "2". De muziek blijft luid staan en ze doen hun koptelefoon af. Madam Vitesse danst onmiddellijk in het rond en zweept iedereen op. Uiteindelijk doet iedereen om ter onnozelst. Bijvoorbeeld: Victor draait de kapstok boven zijn hoofd rond. Tamara zwemt schoolslag en crawl op de tafel. Madam Vitesse probeert op haar handen te staan, energiek zwaaiend met haar benen in de lucht, of ze probeert een ballet beweging. Kelly en mr. Leemans dansen de vogeltjesdans. Na enkele momenten komt de voorzitter binnen met een zak van de Okay in zijn handen, samen met Gerda, en staat verbaasd te kijken met zijn handen in zijn zij. Madam Vitesse gaat naar hen toe. Ze neemt de zak uit de voorzitter zijn handen en zet die aan de kant. Ze port hen aan om mee te doen. Bijvoorbeeld ze duwt haar twee wijsvingers boven op elk van hun hoofden en de voorzitter en Gerda draaien één maal rond. Daarna kan de voorzitter dansen zoals "Walk like an Egyptian" en Gerda een kniezwengel doen of de "Swish swish" dans, terwijl ook de rest onnozel blijft doen)*

Voorzitter: *(Herpakt zich uiteindelijk en zet de muziek stiller)* Ja, dat volstaat. *(Bedenkt zich nu gegeneerd)* 't Is te hopen dat de Vicaris-generaal het niet gezien heeft.

Tamara: *(Tegen Gerda)* En van waar komt gij uit gekropen?

Voorzitter: 'k Ben ze tegen gekomen in de Okay.

Gerda: Ge vindt het toch niet erg dat ik erbij ben? (*Victor geeft een warme knuffel aan Gerda*) ‘k Zit anders toch maar alleen thuis. Allé, onze Blackie is er ook wel, maar ‘t is toch leuker om oudejaar tussen mensen te vieren.

Victor: (*Tegen Gerda*) Ik heb nog zitten nadenken: ge moogt uzelf niet meer pijnigen. Als ge iemand leuk tegenkomt in uw leven, laat die gerust binnen.

Gerda: Dat is superlief van u. ‘k Ben zo blij dat ik heb eindelijk heb kunnen zeggen. Het voelt als een hele grote opluchting. (*Tegen mr. Leemans*) ‘k Hoorde u net in de auto het dorpsfeest van volgende week aankondigen. Zo tof, ik ga er ook zijn. En geeft ge ook een gratis vat wijn want ik lust geen bier. En zoudt ge volgend jaar nog eens “Start to Tinder” organiseren, maar dan ook voor jongere mensen? ‘k Wil dat graag ook eens proberen. ‘t Schijnt dat het echt ik-weet-niet hoe gemakkelijk is om iemand te leren kennen. ‘k Heb eens gelezen in de Flair dat Joke van de Velde daar ook op gezeten heeft en super veel reacties heeft gekregen.

Madam Vitesse: Als die dat kan, gij ook he.

Kelly: Er zitten veel BV’s op Tinder hoor. Hoe heet die brunette nu weer, die presenteert? Evy Gruyaert?

Gerda: Ge bedoelt Saartje Vandendriessche? Die heeft daar maar effekes op gezeten. In 2015 was dat. En de die die Paulien speelt in Thuis, Tina Maerevoet, die heeft zelfs al eens een echt lief gevonden via Tinder.

Tamara: Gij kent al de “boekskes” van buiten zeker?

Madam Vitesse: (*Tegen de voorzitter*) Zouden we Gerda geen programma geven? Ze kan elke week de “boekskes” overlopen. Wees maar zeker dat veel mensen aan uw lippen zullen hangen.

Kelly: “Geroddel met Gerda”.

Voorzitter: ‘k Weet niet of de Vicaris-generaal dat...

Madam Vitesse: Gij met uw Vicaris.

Voorzitter: We gaan dat later bespreken. Eerst tijd voor oudejaar! (*Tegen Kelly en mr. Leemans*) Eten jullie mee? (*Ze kijken eens twijfelend naar elkaar*) Altijd welkom he.

Kelly: Het is vriendelijk, maar ik ga zo meteen weg moeten gaan.

Mr. Leemans: Ik wil wel een klein hapje mee-eten, als het niet stoort.

Voorzitter: Super. (*Tegen Tamara en Madam Vitesse*) Kondigen jullie de nummer 1 aan? We kunnen dan beginnen met onze hapjes.

Tamara: Ik vind dat gij de eer moogt hebben om de nummer 1 aan te kondigen. (*Madam Vitesse stemt ermee in*)

Voorzitter: Dat apprecieer ik. Echt waar, bedankt. (*Pakt de microfoon vast en blijft rechtstaan*) Beste luisteraars. Na een bijzonder turbulente, maar onvergetelijke week zijn we aanbeland bij de nummer 1 van onze eerste editie van de top 1000. Ik hoop dat u er evenveel van genoten heeft als wij en ook volgend jaar blijft luisteren naar RadJo-zef. Ik ben misschien 6 uren te vroeg, maar ik wens éénieder van u een gelukkig nieuwjaar. Maak er iets mooi van en zie elkaar graag. Mijn laatste woorden zijn er van dank voor iedereen die meegeholpen heeft om van deze top 1000 één groot feest te maken. Bedankt aan de gasten die langskwamen zoals Kelly Verbier en mr. Leemans. (*Zij gaan naar voren en maken een buiging richting publiek*) Bedankt aan onze trouwe luisteraars, zoals onze facteur Gerda. (*Gerda gaat naar voren en maakt een buiging richting publiek*) Dank aan de technische ondersteuning van Victor. (*Victor groet het publiek en dankt de techniekers van het toneel zelf*) Een daverend applaus voor de twee presentatrices die uren en uren gepresenteerd hebben: Tamara en Madam Vitesse. (*Beiden groeten het publiek*)

Tamara: (*Ze neemt de microfoon uit de handen van de voorzitter*) En wij danken de man die alles hier mogelijk maakt, de herder in onze stal: de voorzitter. (*Hij groet het publiek*)

Voorzitter: *(De intro begint van "George Harrison - My sweet lord")* En nu de nummer 1: het doet me veel plezier dat net dit nummer bovenaan de lijst staat. *(Madam Vitesse draait het cijfer vóór de tafel naar "1")* Het is "My sweet lord" van George Harrison. Maak er een prettig eindejaar van en graag tot volgend jaar!

Victor: *(Op het moment dat "Tie-tie-tie tie-tie-tietieeee" begint. Eventueel zegt hij het in de microfoon, mocht er al veel lawaai zou zijn door applaus)* 't Is dát nummer dat ik heel de tijd in mijn hoofd had.

EINDE